

Debatten om «The Arctic National Wildlife Refuge» (ANWR).

*En diskursanalyse av ANWR-debatten i
Representantenes hus i perioden
1995-2012.*

Hanne Holm Kristiansen

Masteroppgave i statsvitenskap
Institutt for statsvitenskap

UNIVERSITETET I OSLO

VÅR 2013

Debatten om «The Arctic National Wildlife Refuge» (ANWR).

En diskursanalyse av ANWR-debatten i Representantenes hus i perioden 1995-2012.

© Hanne Holm Kristiansen

Vår 2013

Debatten om «The Arctic National Wildlife Refuge» (ANWR). En diskursanalyse av ANWR-debatten i Representantenes hus i perioden 1995-2012.

Forfatter: Hanne Holm Kristiansen

Veileder: Kristine Offerdal

Antall ord: 22 475

<http://www.duo.uio.no/>

Trykk: Reprosentralen, Universitetet i Oslo

IV

Forord

Endelig er arbeidet med masteroppgaven ferdigstilt. Dette har vært en krevende prosess og det er flere som må takkes. Takk til veileder Kristine Offerdal ved Institutt for forsvarsstudier for kommentarer og gode innspill gjennom hele perioden. Takk til foreldrene mine som har støttet meg gjennom hele utdanningen min. Til slutt vil jeg takke venner og bekjente som har dratt meg ut av «blindernbobla» en gang iblant. Tusen takk alle sammen.

Hanne Holm Kristiansen

Jessheim, 19.mai 2013.

Innholdsfortegnelse

1	Innledning og problemstilling	2
1.1	Introduksjon.....	2
1.2	The Arctic National Wildlife Refuge (ANWR)	3
1.3	Gjennomgang av ANWR-litteraturen.....	4
1.4	Mitt bidrag	8
1.5	Oppgavens disposisjon	10
2	Kontekst og historisk bakgrunn.....	11
2.1	Historisk gjennomgang.....	11
2.2	Viktige aktører i ANWR-saken	13
2.3	Kongressen og ANWR	15
3	Teori og metode	18
3.1	Introduksjon til diskursanalyse	18
3.2	Min diskursanalytiske fremgangsmåte	21
3.3	Metode: Kildepresentasjon og kildekritikk	22
4	Debattanalyse av ANWR-debatten 1995-2012	27
4.1	De fire diskursene	27
4.2	Periodisk gjennomgang av debattene i perioden 1995-2012.....	39
4.2.1	Budsjettforslaget i 1995	39
4.2.2	Debattene i perioden 2001 – 2006.....	43
4.2.3	The PIONEERS Act -2012 (“Protecting Investment in Oil Shale. The Next Generation of Environmental, Energy and Resource Security Act”).....	52
4.3	Hvordan har konteksten påvirket debatten?	56
4.3.1	Sammenfaller endringer i ANWR-debatten med konteksten?.....	56
4.3.2	Partienes argumentasjon og diskurs	58
4.3.3	Alternative interesser for å åpne ANWR	60
4.3.4	Hvordan passer mine funn med ANWR-forskningen?	62
5	Konklusjon: oppsummering og hovedfunn	64
5.1	Oppsummering av diskurser	64
5.2	Hovedfunn	65
	Litteraturliste	69

1 Innledning og problemstilling

1.1 Introduksjon

I USA har det pågått en intens diskusjon i 50 år om området Arctic National Wildlife Refuge (ANWR) i det nordøstlige Alaska. Debatten handler om området skal åpnes for petroleumsvirksomhet. Min analyse er en case-studiet av denne debatten og min problemstilling er som følger: «Hvordan har ANWR-debatten i Representantenes hus utviklet seg i perioden 1995-2012, og har debatten blitt påvirket av den politiske konteksten og det amerikanske olje- og gassmarkedet?».

En studie av ANWR-debatten er et eksempel på en studie av forholdet mellom vekst og vern. ANWR er et interessant studieobjekt fordi det kan si oss noe om hvordan energiuavhengighet og økt amerikansk energiproduksjon kommer i konflikt med miljøvern hensyn. Det amerikanske målet om energiuavhengighet har eksistert i amerikansk politikk siden oljekrisen i 1973. Sett i sammenheng med den amerikanske skifergassrevolusjonen vil det være interessant å se om argumentene om en mulig petroleumsutvikling i ANWR har mistet sin betydning.

I min analyse vil jeg benytte meg av en diskursanalytisk tilnærming. På grunn av oppgavens begrensning har jeg besluttet å se på debatten i Representantenes hus. Min studie viser hvordan debatten har utviklet seg, og hvordan dette sammenfaller med endringene i konteksten. I min analyse vil begrepet kontekst bli bruk todelt. For det første vil jeg se på den politiske konteksten. Den politiske konteksten vil si partienes sammensetning i Kongressen, presidentenes energipolitikk og holdning til ANWR-spørsmålet. For det andre vil jeg se på situasjonen i det amerikanske olje- og gassmarkedet. Dette vil si hva som karakteriserer olje- og gassmarkedet på 1990-tallet, 2000-tallet og skifergassrevolusjonen fra 2009. Ved å kombinere en diskursanalyse og konteksten periodevis vil jeg analysere om en endret kontekst kan forklare utvikling i ANWR-debatten.

1.2 The Arctic National Wildlife Refuge (ANWR)

The Arctic National Wildlife Refuge, ofte forkortet til ANWR er et naturområde i det nordøstlige Alaska. Området grenser mot Canada i øst og Beauforthavet i nord og blir forvaltet av *US. Fish and Wildlife Service* som har fått sitt mandat av det amerikanske innenriksdepartementet. National Wildlife Refuge System (NWRS) ble etablert i 1903. NWRS er det eneste føderale systemet der formålet er å beskytte villmark. Innenfor systemet er det områder som har begrenset tillatelse til kommersiell aktiviteter som gruvedrift og oljeboring (Kraft 1996:143, Corn et al. 2002:CRS-1).

ANWR består av 78,050.59 km², like stort som staten Sør-Carolina. ANWR består av et urørt arktisk naturområde og er hjem til en rekke dyrearter som nordamerikansk villrein (caribou), isbjørn, grizzlybjørner, ulver, trekkfulger og mange andre sjeldne arter. Dette er bakgrunnen for at området også blir kalt «Amerikas Serengeti» og flere av artene (som isbjørn, caribou, fugler og hvaler) er beskyttet av internasjonale avtaler. Det har tidligere blitt foreslått å slå sammen ANWR og to parker i Canada til en internasjonal park, men dette har ikke blitt gjennomført (McCabe 1994:34, Corn et. al. 2002:CRS-1).

Det er to indianerstammer som holder til i ANWR. Inupiat-eskimoene holder til i Kaktovik, den eneste landsbyen som er lokalisert i ANWR (ANWR.org 2013a). Gwich'n stammen bor i hovedsak i Arcite Village, en landsby lokalisert på den sørligste grensa til ANWR. (ANWR.org 2013b) Inupiat-eskimoene og Gwich'n stiller seg på hver sin side i ANWR-debatten, noe jeg kommer tilbake til i avsnitt (2.1.2).

1.3 Gjennomgang av ANWR-litteraturen

Hovedvekten av eksisterende samfunnsvitenskapelig forskning om ANWR søker å svare på spørsmål knyttet til hva en petroleumsutvikling i ANWR vil bety økonomisk for USA og i hvilken grad en slik utvikling vil påvirke miljøet. Forskningen på området tar for seg den historiske utviklingen av ANWR, beskriver forsøk på lovendring og introduserer de viktigste aktørene og argumentene i debatten (Pasquale 2001, Wang 1993, Standlea 2006, m.fl.). Disse undersøkelsene peker på flere forhold som jeg må forvente at jeg vil finne i min analyse. Et av hovedargumentene for petroleumsutvikling i ANWR er at USA må bli mindre avhengig av import av energi og at USA heller bør satse på å øke egen produksjon. Et motargument stiller spørsmål ved om ANWR vil løse USAs energiproblem. En utvikling av petroleumsproduksjon i ANWR vil i tillegg skape nye arbeidsplasser. I hvilken grad en energiutvikling i ANWR vil skade miljøet er et annet kjernesporsmål. Motstandere peker på at en negativ påvirkning er uunngåelig, mens forkjempere peker på at ny teknologi begrenser skadeomfanget og at en energiproduksjon i USA vil være renere enn andre steder i verden. Motstandere argumenterer med at enhver inngripen i området økosystem ikke kan forsvares.

Robert J. McMonagle (2009) har utført en omfattende studie av ANWR der han forsøker å forklare endringer i politisk handling. McMonagle benytter en kvantitativ metode bestående av *Partisan Voting Model* (PVM) og *Life Cycle Model* (LCM) for å svare på disse spørsmålene. Han benytter PVM for å teste holdbarheten i tesen om at et skifte i partienes sammensetning og maktskiftet mellom demokratene og republikanerne kan forklare endring i ANWR-politikken. Tesen sier at beslutninger om energiutvikling i ANWR har sammenheng med republikansk kontroll av Kongressen. Denne tesen finner McMonagle tydelig støtte for i sin analyse. Jeg vil derfor anta at argumentene i debatten vil fordele seg ulikt mellom republikanerne (for utvikling) og demokratene (mot utvikling). LCM blir benyttet for å teste holdbarheten i tesen om at ANWR ble definert og dekket av media og i Kongressen på en måte som vanskeliggjorde en energiutvikling i ANWR i perioden før 1995. Han konkluderer med at dette kan bekreftes i Kongressen, men han finner ikke støtte for dette i media. Den andre tesen McMonagle tester er at definisjonen av ANWR endret seg med valget av president George W. Bush, noe han også finner støtte for i sin undersøkelse. Han tester også om offentlig opinion skiftet fra et ønske om å bevare ANWR til over tid å ønske en energiutvikling i området, men denne tesen lar seg ikke bekrefte. Ut ifra disse konklusjonene vil jeg anta at jeg vil finne en endring i debatten fra 1995 og til valget av George W. Bush. I

undersøkelsen min vil jeg se på i hvilken grad dette lar seg bekrefte av representantenes innlegg i Kongressdebatten. McMonagle har kun studert voteringsutfallene, mens jeg vil se på argumentene i debatten umiddelbart før votering. Dette kan bidra med grundigere kunnskap om hva representantene vektlegger i en såpass kompleks sak.

Deborah Lynn Guber og Christopher J. Bosso (2007) benytter ANWR som case på hvordan selskaper og deres ideologiske allierte har forsøkt å utnytte de sammenflettede områdene energiuavhengighet, tilgang på energi og energikostnader til sin fordel. De peker på selskapers evne til å påvirke offentlig opinion og valg gjennom media, og at selskaper benytter seg av en forbrukerdiskurs der forbrukerens interesser blir vektlagt.

Kolson L. Schlosser (2006) analyserer hvordan en nasjonal sikkerhetsdiskurs kommer til uttrykk i en politisk konstruksjon av ANWR. Han studerer hvordan ulike aktører som er involvert i ANWR-saken benytter en sikkerhetsdiskurs for å legitimere sine interesser i området. Han viser at nasjonal sikkerhet blir satt foran det globale. Nasjonal sikkerhetsdiskurs konstruerer et trusselbegrep der avhengighet av utenlandsk olje blir et dominerende begrep istedenfor bekymring om amerikanske energivarer og høyt forbruk. Dette støtter opp om Guber og Bossos konklusjoner, og jeg vil derfor forvente å finne argumenter om nasjonal sikkerhet og energiuavhengighet. Tesen om at selskaper og deres allierte benytter en forbrukerdiskurs for å påvirke opinionen vil jeg se etter i min debattanalyse. Et interessant spørsmål vil være i hvilken grad argumentene om avhengighet av utenlandsk olje har større dominans enn spørsmål om et høyt amerikansk energiforbruk.

I Sara N. Pasquinellis artikkel (2003) ser hun nærmere på debatten rundt lovforslaget *Securing America's Future Energy Act of 2001 (SAFE Act)* og hvordan ulike aktører presset på for at Senatet og Huset skulle vedta loven. Hun ser nærmere på senatorer som hadde en nøkkelrolle i denne prosessen i tillegg til miljøorganisasjonenes posisjoner. Hun skriver også om innenriksdepartementets motsetningsfylte ansvarsområder der man på den ene siden skal beskytte naturressurser og på den andre siden har ansvar for å forvalte kommersiell aktivitet og utvikling. Diskusjonen hennes vektlegger at tidspunktet rett etter 11. september medførte ekstra press for å vedta loven. I min analyse vil jeg også benytte debatten rundt SAFE Act, men min analyse vil ikke studere komiteens forarbeid eller interne diskusjoner, slik Pasquinelli gjør i sin artikkel. Istedenfor å se på aktører og prosessen rundt forsøket på å innføre loven i Kongressen skal jeg se på argumentene og virkelighetsforståelsene som kommer fram i Husets debatt.

David M. Standlea (2006) undersøker i sin bok de ulike aktørene i ANWR-kontroversen. Han mener at ANWR er et typisk eksempel på kampen mellom økonomisk vekst og miljøvern. Standlea peker på at det har eksistert en enten/eller debatt om miljøvern i USA siden 1970-tallet, og debatten blir ofte presentert som et valg mellom vern eller vekst. Standlea mener at man også i ANWR-saken vil finne denne polariseringen, men at ANWR er mer komplisert på grunn av andre forhold som urfolkets rettigheter, menneskerettigheter og spørsmål knyttet til å bo i økologiske bærekraftige samfunn. Han mener også at ANWR-saken er spesiell fordi deler av urbefolkningen kjemper mot en petroleumsvirksomhet i området. Dermed får debatten en annen karakter enn andre miljøverndebatter (Standlea 2006: 14).

Terre Ryan har i sin artikkel (2010) sett på myter rundt olje og ANWR. Han mener at den myten som er oftest brukt om ANWR er en forestilling om Edens hage eller tanken om et paradys. Dette er en myte som ofte er brukt i moderne amerikansk miljødiskurs. Her blir naturen sett på som et paradys på jord som er nært knyttet sammen med himmelens paradys. Naturen er hellig og naturen er vår forbindelse til et noe overjordisk. I min analyse vil dette være et interessant utgangspunkt for å se på bruken av metaforer og jeg vil se etter i hvilken grad dette blir benyttet i ANWR-debatten.

Gisle Holsbø Eriksens masteroppgave fra 2009 undersøker presidentenes påvirkning og involvering i ANWR-saken fra 1977-2009. President Carter har hatt stor innvirkning på ANWR-saken fordi han var den første presidenten som måtte håndtere ANWR. I hans periode ble forbudet mot petroleumsvirksomhet i ANWR vedtatt i ANILCA-loven fra 1980¹. Da president Reagan ble valgt i 1980, ble administrasjonens ANWR-politikk endret ettersom Reagan favoriserte en åpning av ANWR. Dette kom blant annet til uttrykk i administrasjonens rapport fra 1987 som anbefalte petroleumsutvikling, selv om rapporten også pekte på mulige miljøkonsekvenser. Holsbø Eriksen skriver også at rapportens konklusjon var med på å sette ANWR på den nasjonale agendaen. Hadde konklusjonen ikke anbefalt en energiutvikling ville det vanskeliggjort en støtte i kongressen og stoppet kampen om en mulig energiutvikling. Administrasjonens ønske om å åpne ANWR fortsatte under president George H. W. Bush, men Exxon Valdez ulykken i 1989 svekket mulighetene for å vedta lovendringer. Ulykken

¹Alaska National Interest Lands Conservation Act (ANILCA), vedtatt 2. desember 1980.

økte fokuset på kriseberedskap og miljøkonsekvenser i Arktis, og den offentlige opinionen var sterkt i mot utvikling av petroleumsressursene i ANWR.

En forklaring på hvorfor presidentene som forsøkte å endre lovvedtak om ANWR mislyktes er i følge Holsbø Eriksen en kombinasjon av at man ikke klarte å få med seg den offentlige opinionen og at demokratene blokkerte vedtak i Kongressen.

Det vil være interessant å få testet disse funnene i min analyse. Jeg bør derfor finne en tydelig forskjell på demokratene og republikanernes argumentasjon og at demokratene ikke ønsker petroleumsutvikling mens republikanerne ønsker en slik utvikling. Jeg forventer at republikanerne vil følge George W. Bushs argumenter om energiuavhengighet og at man øker nasjonal sikkerhet ved å øke den amerikanske oljeproduksjonen.

Guro Stenvoll Johannessens masteroppgave fra 2008 ser på hvordan Alaskakoalisjonen, en nettverksgruppe av utviklingsmotstandere i Alaska, har forsøkt å hindre petroleumsutvikling i ANWR. Hun har analysert websider og artikler fra nettet som er produsert av Alaskakoalisjonen for å avdekke om koalisjonen benytter seg av en bredere forståelse av miljøet som kombinerer sosiale og kulturelle spørsmål (*new environmentalism*) istedenfor tradisjonelle miljøspørsmål som verning av villmark og dyreliv. Hun finner at grupperingene i koalisjonen har ulike agendaer for å hindre en petroleumsutvikling og hun finner lite støtte til tesen om at koalisjonen har beveget seg mot en *new environmentalism*-tilnærming.

En annen del av litteraturen har et normativt preg, der man etter en gjennomgang av sakens hovedpunkter enten anbefaler eller fraråder utvikling i ANWR. Nicholas J. Monaghan (2009) argumenterer for eksempel for at en åpning av ANWR kun er en kortsiktig løsning på USAs energiutfordring og at utvikling i ANWR må foregå nøye regulert og parallelt med en økt satsning på fornybar energi. Docherty (2001) argumenterer for at boring strider mot internasjonale avtaler om miljøbeskyttelse og flere studier både av samfunnsvitenskapelige og naturvitenskapelig karakter konkluderer med at en utvikling av ANWR vil ha store negative konsekvenser for miljøet og dyrelivet (Sovacool (2005), Hunt (2001), Berdan og Torem (1991), Stanke (2002), Bolze og Lee (1989), McCabe (1994)).

Det er også gjennomført undersøkelser fra en samfunnsøkonomisk synsvinkel som studerer i hvilken grad det vil være samfunnsøkonomisk lønnsomt å åpne for utvikling i ANWR (Kotchen og Burger(2007), Conrad og Kotani (2005), Fackler (2007)). Yang (2008) har utført

en samfunnsøkonomisk analyse av hvordan utvikling i ANWR påvirker OPEC-landene, og Hahn og Passell (2010) har undersøkt i hvilken grad ANWR har påvirkning på oljeprisen. I tillegg har Bird (2000), Powell (1990) gjennomført analyser om hvor mye olje man kan forvente i ANWR, noe det viser seg å være stor uenighet om.

Min oppgave undersøker problemstillingen: *«Hvordan har ANWR-debatten i Representantenes hus utviklet seg i perioden 1995-2012, og har debatten blitt påvirket av den politiske konteksten og det amerikanske olje- og gassmarkedet?»*

For å undersøke denne problemstillingen vil jeg i løpet av oppgaven se på følgende spørsmål: Er det slik at det har vært en tydelig kursendring i denne perioden eller er det gjenbruk av den samme debatten år etter år? Har energiuavhengigheten like stor plass i Husets debatt som tidligere forskning finner? Er det slik at demokratene argumenterer for verning av ANWR, mens republikanerne argumenterer for en petroleumsutvikling av ANWR? I debattene fra tiden etter skifergassrevolusjonen i 2009 vil det være veldig interessant å se om ANWR mister sin betydning og hvordan dette påvirker debatten. Kan man si at nasjonal sikkerhet og energiuavhengighet «vinner» definisjonskampen i forhold til debatten om et høyt amerikansk forbruk? Hvordan blir miljøargumenter behandlet av representantene?

1.4 Mitt bidrag

Som gjennomgangen av ANWR-litteraturen viser, har det blitt forsket mye på ANWR ved å se på aktørene og deres argumenter for eller imot petroleumsutvikling og hvilken betydning en petroleumsutvikling kan få for USA. I min analyse vil jeg vektlegge debatten som har pågått i Representantenes hus og studere den utviklingen debatten har gjennomgått i perioden 1995- 2012.

Jeg har valgt å inkludere perioden etter 2009 nettopp fordi det i denne perioden foregikk store skiftninger i amerikansk energipolitikk. Skifergassrevolusjonen har endret USAs forutsetninger og det er nå en realistisk mulighet for at USA kan nå målet om energiuavhengighet. Min undersøkelse ser på forholdet mellom vekst og vern. I denne sammenhengen er det interessant å studere ANWR både fordi det har vært en kontroversiell sak over lengre tid, men også fordi de endrede energiprisene og skifergassrevolusjonen kan ha

hatt innvirkning på debatten. En tilnærming der man ser på ANWR og utviklingen i det amerikanske olje- og gassmarkedet har jeg ikke sett blitt utført før. Ved å inkludere skifergassrevolusjonen blir undersøkelsen aktuell.

Jeg vil analysere debattene med en diskursanalytisk tilnærming. For å undersøke problemstillingene vil jeg først se på hvilke diskurser som finnes i perioden. Her vil jeg redegjøre for representasjoner som blir trukket fram i representantenes argumentasjon og virkelighetsbeskrivelse. Jeg vil også se på hvilke aktører og metaforer som blir uttrykt. Aktører vil si hvilke representanter fra hvilket parti som benytter diskursene. Dette kan si oss noe om hvilke argumenter som blir vektlagt og hvilken plass olje og gass har i debatten.

Deretter vil jeg se detaljert etter forskjeller mellom debattene i perioden for å si noe om hvordan debatten har endret seg i forhold til konteksten. Konteksten består av to deler, den politiske konteksten og det amerikanske olje- og gassmarkedet. Jeg har ikke ambisjoner om en grundig redegjørelse av konteksten. Formålet er å få oversikt over den viktigste karakteristikken over konteksten i perioden.

Til slutt vil jeg se på forholdet mellom forventingene jeg redegjorde for i kapittel 1 og mine funn. På denne måten vil jeg undersøke problemstillingen for å finne ut hvilke plass olje og gass-argumenter har i debatten og i hvilken grad det er konkurranse mellom de andre diskursene. Jeg vil anta at olje- og gassargumentene vil være mest relevante under Bushs presidentperiode og jeg er interessert i å undersøke om disse argumentene endret seg etter den amerikanske skifergassrevolusjonen i 2009. Er det slik at ANWR har mistet sin betydning? Eller blir det fortsatt argumenter for en petroleumsutvikling i ANWR?

Diskursanalyse gir mulighet for en detaljert studie av ANWR-debattens mønstre. Dermed får man bedre innblikk i hvilke representasjoner som er viktige i diskursen og hvilke diskurser som konkurrerer om å definere debatten. Dette er igjen viktig for å forstå hvilken definisjon av virkeligheten politikerne opererer med og dermed hvilke handlingsalternativer som er mulige. En parlamentsdebatt er en spesiell kontekst der alle involverte kjenner spillereglene og dermed har visse rammer å forholde seg til. Representantene vet at innholdet i debatten vil bli tatt opp i offentligheten og bli grunnlag for diskusjon.

Min studie skiller seg fra tidligere studier ved at jeg vil studere debatten i Kongressen. Tidligere studier har undersøkt argumentene som kommer til uttrykk i offentligheten gjennom

avisinnlegg og intervjuer med aktører som presidenten, representanter i Kongressen, lokale politikere, miljøvernere og oljeselskaper. Min tilnærming vil vektlegge argumentene som blir benyttet i en parlamentarisk situasjon. Dette er interessant fordi det er Kongressen som må vedta en lovendring før man kan starte med energiutvikling i ANWR. Min analyse studerer debattens utvikling i Kongressen i detalj over lengre tid enn andre studier.

Undersøkelsen vil belyse hvordan kongressen diskuterer spørsmål knyttet til energiutvikling i Arktis. Dette kan si oss noe om hvordan amerikanerne vil debattere spørsmål om vekst versus vern i Arktis, selv om man også må ta høyde for at ANWR kan være et særegent innenrikspolitisk spørsmål.

1.5 Oppgavens disposisjon

Kapittel 2 er et bakgrunnskapittel der jeg vil redegjøre for og presentere ANWR i en historisk kontekst, hovedaktører, og utviklingen av ANWR-debatten fram til 1995. Jeg vil også redegjøre for Representantenes hus og dets rolle i ANWR samt hvordan reglene for debattene i Huset foregår. I kapittel 3 vil jeg redegjøre for den teoretiske og metodiske tilnærmingen jeg benytter i oppgaven. Her vil jeg presentere diskurs og diskursanalyse i tillegg til relevante begreper. Deretter vil jeg redegjøre for hvorfor diskursanalyse er en god tilnærming til mitt forskningsspørsmål og for framgangsmåten jeg vil benytte i min diskursanalyse. Til slutt vil jeg inkludere en metodedel der jeg kommenterer mine kilder og kildeutfordringer. Selve analysen vil gjennomgås i kapittel 4. I Kapittel 5 vil jeg oppsummere og presentere hovedfunnene.

2 Kontekst og historisk bakgrunn

2.1 Historisk gjennomgang

Opprettelsen av det vi i dag kaller ANWR startet i 1960² da det ble opprettet en *range* i området for å beskytte og bevare den unike villmarken. I utgangspunktet var det kun miljøvern og bevaring av ANWR som et villmarksområde som var agendaen. Det er først når man oppdager oljefeltet i Prudhoe Bay i 1968, vest for ANWR, at ANWR-saken blir en kamp mellom miljø og bevaring på den ene siden og energi og vekst på den andre siden. Det første kongressvedtaket som omhandler ANWR ble vedtatt i 1979. Dette vedtaket godkjente opprettelsen av ANWR. Det er verdt å merke seg at det første lovforslaget som ble vedtatt i Huset ville ha omgjort hele ANWR til et beskyttet villmarksområde. Det var først i 1980 at man enstemmig vedtok Senatets versjon av lovteksten som satte 1002-området på vent. Dette områdets skjebne ble overlatt til behandling i en framtidig kongress. Avstemningen i 1980 er den siste før ANWR igjen blir tatt opp i Huset i 1995. President Carters undertegnelse av ANILCA-loven i 1980³ er en viktig milepæl i ANWRs historie, men ANILCA gjorde også ANWR-saken mer komplisert (Corn og Roberts 2011:2).

For det første ble ANWRs geografiske område utvidet til dagens 78 000 00 km² og områdets navn ble endret fra *range* til *refuge*. For det andre opprettet loven 32 000 00 km² av området til et villmarksområde som blir kalt Molly Beattie. Å bli erklært som villmarksområde er den beste naturbeskyttelsen man kan få etter amerikansk lov (Schlosser 2006: 6,7, Corn et al. 2012:5).

Det er spesielt to artikler av ANILCA som er viktige for å forstå ANWR-saken. ANILCAs artikkel 1003 forbyr enhver form for energiproduksjon og annen utvikling som vil lede til produksjon av gass og olje i ANWR. For å endre dette må det vedtas en lovendring i Kongressen. Bakgrunnen for den årelange debatten er at 8 prosent av ANWR ikke ble inkorporert i villmarksområdet. Området ligger helt i nord og grenser mot Beauforthavet i nord og Prudhoe Bay i vest. Det ble antatt at det ville være store oljeforekomster her da området har samme geologisk grunn som Prudhoe Bay. Det er dette området som er kjernen i

² Public Land Order 2214, 6. Desember 1960.

³“Alaska National Interest Lands Conservation Act” (ANILCA), PUBLIC LAW 96-487-DEC. 2, 1980.

ANWR-debatten. Området kalles ofte bare for 1002-området, oppkalt etter artikkelen som omtaler dette området i ANILCA (Corn et al. 2012:5).

Det ble tidlig en intens debatt rundt hva man skulle gjøre med det resterende området. I følge artikkel 1002 skal områdets geologi og mulige ressurser kartlegges. I 1987 ble det lagt fram en undersøkelse som redegjorde for dette, en rapport som ofte refereres til som 1002 - rapporten eller *LEIS*⁴. Her ble det lagt vekt på de negative innvirkningene en energiutvikling ville ha for økologien og spesielt for caribou-stammen og moskusoksene. Rapporten anbefalte oljeutvikling i området, hvis man tok nødvendige sikkerhetsforanstaltninger (Corn et al. 2012:3,4,5, Schlosser 2007:7). 8 år senere la *U.S. Fish and Wildlife Service* fram en evaluering av *LEIS* der de argumenterte for at rapporten ikke hadde tatt hensyn til ANWRs komplekse økosystem, og at resultatet den gang hadde undervurdert de økologiske konsekvensene. Energiutviklingsforkjempere påpeker ofte at disse undersøkelser ikke tar hensyn til nyere teknologi. Siden man har hatt et totalforbud mot energivirksomhet har man ikke kunnet foreta geologiske undersøkelser siden 1980. Dette gjelder også for prøveboring og seismiske undersøkelser som kan konstatere hvor mye ressurser som finnes. Dermed kan man ikke være sikre på hvor mye olje man vil finne i ANWR (Corn et al 2012:summary, Schlosser 2007:7).

Samtidig som *LEIS*-rapporten ble lagt fram for Kongressen i 1987 la innenriksminister Donald P. Hodel fram sin anbefaling. Anbefalingen så bort fra funnene i *LEIS*-rapporten og det ble anbefalt å åpne for en utvikling i ANWR (Pasquinelli (2003:508,609).

Exxon Valdez-ulykken i 1989 satte derimot en stopper for enhver utvikling i saken. Tankskipet Exxon Valdez forliste i Prince William-sundet rett utenfor Valdez i Alaska og slapp ut ca. 40 millioner liter olje. Dette regnes som en av de største miljøkatastrofene noensinne selv om selve utslippet ikke er blant de største. Hendelsen fikk massiv medieoppmerksomhet (Holsbø Eriksen 2009:61). Etter ulykken vedtok Kongressen og ikke gå videre med innenriksministerens anbefalinger. Dermed ble ANWR-saken lagt på is i flere år.

Den nye Clinton-administrasjonen fra 1992 var motstandere av å åpne ANWR for petroleumsvirksomhet. President Clintons største påvirkning i ANWR-saken kom etter valget

⁴«Coastal Plain Resource Assessment and Legislative Environmental Impact Statement» (LEIS), 1987

i 1994, der republikanerne fikk flertall i Kongressen. Kongressen foreslo å inkludere et avsnitt om å åpne ANWR for oljeboring i budsjettforslaget i 1995. Budsjettforslaget ble vedtatt både i Senatet og i Representantenes Hus, men Clinton nedla veto mot budsjettforslaget i desember 1995 (Holsbø Eriksen 2009: 73,74). I presidentens redegjørelse for hvorfor han nedlegger veto sier han følgende om ANWR: «*Title V would open the Arctic National Wildlife Refuge (ANWR) to oil and gas drilling, threatening a unique, pristine ecosystem, in hopes of generating \$1.3 billion in Federal revenues—a revenue estimate based on wishful thinking and outdated analysis. I want to protect this biologically rich wilderness permanently*» (White House 1995).

Med innsettelsen av President George W. Bush i 2001 ble også administrasjonens holdning til ANWR endret. Allerede i valgkampen i 2000 kritiserte Bush Clinton-administrasjonen for å ikke fokusere nok på amerikansk oljeproduksjon og han poengterte at USA måtte øke utvinningen av olje, gass og kull (Holsbø Eriksen 2009:83). I løpet av sine to presidentperioder var utvikling av ANWR en viktig del av energipolitikken, og Bush la fram flere lovforslag for Kongressen som ville ha åpnet ANWR for oljeboring (Holsbø Eriksen 2009:86).

President Obama er motstander av amerikansk petroleumsutvikling i ANWR og Obama-administrasjonen vil ikke åpne ANWR for utvikling. Innenriksminister Salazar kommenterte administrasjonens synspunkt i et TV-intervju. Salazar pekte på at å bore etter olje i ethvert område ikke vil føre til energiavhengighet. Administrasjonen vil heller satse på et energiprogram som inkluderer fornybar energi i tillegg til olje og gass (CNSnews.com 2011).

2.2 Viktige aktører i ANWR-saken

Tilhengere av petroleumsutvikling består av oljeselskaper, arbeidsgiverorganisasjoner og staten Alaska. *Arcitic Power* er en organisasjon som er grunnlagt av energiforkjempere. Organisasjonen forsøker å overbevise offentligheten om nødvendigheten av å fortsette energiproduksjonen i Alaska. Staten Alaska har siden opprettelsen eksportert store mengder naturressurser og er avhengig av inntekter fra leieavtaler til olje og gass samt at industrien skaper nødvendige arbeidsplasser. En annen grunn til at staten ønsker energiutvikling kommer av at den eksisterende petroleumsproduksjonen synker. På den andre siden kjemper en

koalisjon av miljøforkjempere fra lokale, regionale og nasjonale nivåer imot en utvikling. Miljøorganisasjoner som deltar i koalisjonen er the Sierra Club, the Wilderness Society, the Natural Resources Defense Council, the U.S Public Interest Research Group (PIRG) og the National Audubon Society. Alaskakoalisjonen inkluderer også Gwich'in indianere i tillegg til ulike religiøse- og sportsgrupper. Standlea (2006) påpeker at nettopp Alaskakoalisjonens evne til å inkludere et bredt spekter av grupperinger til å kjempe mot utvikling kan forklare koalisjonens suksess (Standlea 2006:95, Stenvoll Johannessen 2008:21).

Alaskas representanter i Kongressen

Alaska har historisk vært en republikansk stat og Alaskas representanter har vært talsmenn for en utvikling av ANWR. De viktigste støttespillerne har vært senatorene Frank Murkowski (i perioden 1981-2003), Ted Stevens (i perioden 1967-2009) og Lisa Murkowski (fra perioden 2003-), alle representanter fra det republikanske partiet. I 2009 vant demokratenes kandidat Mark Begich over daværende senator Ted Stevens. Begich er også tilhenger av å åpne ANWR for energiutvikling. Alaska har vært representert av republikaneren Don Young i Representantenes Hus siden 1973, også han en ivrig talsmann for energiutvikling (Standlea 2006: 33,55).

Oljeindustrien

Oljefeltet Prudhoe Bay ble oppdaget i 1968 og er det største oljefeltet som er oppdaget i Nord-Amerika. For å frakte oljen fra Alaska til de resterende amerikanske delstatene ble det besluttet å bygge en rørledning gjennom Alaska. Trans-Alaska Pipeline System (TAPS) strekker seg fra Prudhoe Bay i nord til Valdez i sør og ble opprettet etter oljekrisen i 1973. Oljeproduksjonen startet i 1977 og på det meste ble det produsert 2 millioner fat daglig, mens nivået i dag har sunket til under 800 000 fat olje. Oljen i Prudhoe Bay er redusert siden 80-tallet og det er snart ikke lønnsomt å utvinne oljen fra de nordlige feltene. Man antar at det finnes store olje- og gassforekomster i havet nord for Alaska, i tillegg til det omdiskuterte området nord i ANWR (Granholm 2011:11, McMonagle 2008: 26).

De viktigste oljeselskapene som opererer i Alaska er Exxon Mobile, British Petroleum (BP), Conoco-Phillips og Chevron Texaco. Den eneste prøveboringen som er foretatt i ANWR ble gjennomført av Chevron Texaco, og resultatet av denne undersøkelsen er blitt holdt hemmelig av Chevron Texaco. Siden 2000 har de tre største selskapene Exxon Mobile, BP og Conoco-

Philips kontrollert oljen gjennom TAPS. De kontrollerer i dag en tredjedel av oljeproduksjonen hver. Både BP og Conoco-Philips ønsker en utvikling i ANWR, mens Exxon Mobile inntar en passiv holdning på grunn av utslippet i 1989 (Standlea 2006:38, Stenvoll Johannessen 2008:22).

Urfolket

Det er som tidligere nevnt to indianerstammer som har tilhørighet i området. I tillegg til ANILCA ble det undertegnet en annen lov som omhandler urbefolkningens landrettigheter i Alaska. ANCSA⁵ ble undertegnet i 1971 og fordelte landområder i Alaska til eskimoer og indianere, i tillegg fikk urbefolkningen 1 milliard dollar. Etter signeringen av ANCSA-loven i 1971 har urfolket rettigheter på inntekter fra en eventuell oljeutvinning i ANWR. Den eneste gruppen som nektet å godta betingelsene var Gwich'in-stammen (Standlea 2006:27).

Gwich'in-stammen er sterkt imot en utvikling i ANWR. Stammen holder til i sørvestlige områder og har dermed ikke rettigheter på profitt fra en potensiell utvikling. Gwich'in har også et spesielt forhold til caribou-flokken, som lever store deler av året innenfor 1002-området. Gwich'in-stammen kaller seg for «the caribou people». Frykten for hva som vil skje med caribou-flokken ved en utvikling av 1002-området har ført til at Gwich'in har alliert seg med miljøvernerne i ANWR-debatten. Inupiat-eskimoene holder til langs Alaskas arktiske kyst, inkludert innenfor 1002-området. Inupiatene opplevde en økt velferd og levestandard som følge av utviklingen av Prudhoe Bay og har delt side med energiutviklingsforkjemperne i ANWR-debatten (Schlosser 2007:8).

2.3 Kongressen og ANWR

Debattprosessen i Huset.

Før et lovforslag ender opp i Huset for debatt har den vært igjennom en omfattende prosess. Etter at et lovforslag har blitt lagt fram av en representant blir forslaget sendt videre for utarbeiding i en komite. De relevante komiteene for ANWR er komiteen for energi og handel og komiteen for naturressurser. Forslaget blir først sendt til en underkomite (subcommittee). I komiteen arbeider representantene med forslaget og henter inn ulike synspunkter, iblant vil

⁵ "Alaska Native Claims Settlement Act" (ANCSA), 18. Desember 1971.

det bety offentlige høringer. Hvis forslaget blir sendt videre herfra blir forslaget behandlet av hele komiteen. Hvis forslaget går gjennom her vil forslaget bli lagt i Husets kalender som avgjør tidspunktet for debatt og avstemning i Huset. Når begge kamrene har vedtatt en lov møtes representanter for begge kamrene i Conference Committee, for å bli enige om lovteksten. Deretter må begge kamrene stemme om den nye lovteksten og blir teksten vedtatt, blir loven sendt til president for signering (Grant 1994:71,72, 74).

Debattprosessen i Huset er nøye strukturert og representanter som ønsker ordet får bare tildelt noen minutter til rådighet. Vanligvis foregår debattene i Huset i en times tid. Tiden blir delt mellom majoritets- og minoritetsgruppa i Huset. Det er også mulig å komme med et minutt innlegg på begynnelsen av dagen og opptil en times innlegg per representant på slutten av dagen. Dette er i sterk motsetning til i Senatet, der det ikke er noen begrensninger på taletid. Dette har ført til filibuster-mekanismen. Den tillater senatorer å utsette debatt og avstemning i Senatet ved å legge fram tillegg til lovforslag eller på andre måter hale ut sin egen taletid. Filibuster-mekanismen har blitt aktivt brukt av demokrater i Senatet for å hindre eller å blokkere vedtak om ANWR (White House 2013, U.S Senate 2013, Office of the Clerk 2013).

Hvordan kan Kongressen endre ANWRs status quo?

Både forkjempere for energiutvikling og miljøforkjempere har ulike veier å gå for å endre ANWRs status. En mulighet er å omgjøre 1002-området til et villmarksområde. Hvis 1002-området ble omgjort til et villmarksområde, ville det være den mest omfattende miljøbeskyttelsen et område kan få. Innenfor et villmarksområde er det ikke tillat å produsere energi med mindre det eksisterer tidligere rettigheter eller Kongressen gir en spesiell godkjenning (Corn et. al. 2012:20).

En annen mulighet vil være å opprette et nasjonalt monument jf. Antiquities Act fra 1906. Vanligvis er dette Presidentens ansvarsområde og en slik opprettelse krever ikke støtte i Kongressen. Artikkel 1326 i ANILCA setter derimot en stopper for en slik avgjørelse. Enhver form for bevaring av området må få Kongressens godkjenning og hvis Kongressen selv velger å omgjøre ANWR til et nasjonalt monument vil ikke det gi bedre beskyttelse enn ANILCA allerede gir. En annen mulighet er å først tillate utforskning av området før man avgjør om man vil gå videre med produksjon og utvinning. Mange mener at man trenger tilgang til bedre informasjon enn man har i dag før man kan fatte en endelig beslutning (Corn et al 2012:21). Den siste muligheten er å ikke endre status quo. Noen mener at man vet for lite

om hvilke effekter en utvikling av området vil ha både for oljepriser og energisikkerhet og av miljøhensyn. Andre mener at de potensielle ressursene må spares og ikke bør utvikles før det er absolutt nødvendig (Corn et al 2012:21).

Det har vist seg å være vanskelig å endre status quo i ANWR enten det er mot utvikling eller mot total fredning. Representanter som mener at å utvikle nye områder vil senke oljeprisene har satt ANWR på agendaen når oljeprisene når nye høyder. Motstandere av oljeutvinning i ANWR har lyktes gjennom årene med å stoppe forsøk på å tillate oljeboring, men det har heller ikke vært enkelt å endre status quo til omfattende beskyttelse av området (Corn et al. 2012:summary).

3 Teori og metode

3.1 Introduksjon til diskursanalyse

Diskurs og diskursanalyse har fått økt oppmerksomhet i samfunnsvitenskapen de siste 20 årene. Begrepene er derimot ikke entydige og før jeg redegjør for min studies tilnærming til diskursanalyse vil jeg se nærmere på hva diskursanalyse er og hvorfor den kan være nyttig å bruke. Til slutt i kapittelet vil jeg presentere kildene jeg har benyttet og metodeutfordringene jeg har måttet ta stilling til i arbeidet med denne oppgaven.

Bakgrunnen for en diskursiv tilnærming ligger i sosialkonstruktivisme. Sosialkonstruktivisme er en fellesbetegnelse på nyere teori om kultur og samfunn der diskursanalysen er en av flere mulige tilnærminger. En sosialkonstruktivistisk forståelse av verden bygger på tanken om at virkeligheten er sosialt konstruert, og det er gjennom språket at vi er med på å opprettholde vår forståelse av verden. Dette er en radikal påstand, og det finnes selvfølgelig mer eller mindre ekstreme varianter av dette. En av de viktigste premissene bak sosialkonstruktivisme er at man må ha en kritisk innstilling til vitenskapen og at vår kunnskap om verden ikke umiddelbart kan sees på som objektiv sannhet. Vår forståelse av verden er historisk og kulturelt betinget og derfor kan våre identiteter og måten vi forstår verden på ha vært annerledes og den kan endres over tid (Jørgensen og Phillips 1999:13,14).

Diskursanalyse er utviklet som en kritikk av et tradisjonelt syn på at forskeren har en observerende rolle. En slik objektiv posisjon er vanskelig i og med at forskeren selv er formet av representasjonene som blir studert. Dette blir problematisert gjennom diskursanalyse (Neumann 2001:34). Et annet grunnleggende trekk ved en diskursanalytisk tankemåte er at menneskets måte å danne seg kunnskap på alltid går gjennom språket. Her finner man også en oppfatning om at språket ikke er nøytralt. Som Jørgensen og Phillips (1999:17) skriver: «Ved hjelp av språket skaper vi representasjoner av virkeligheten, som aldri bare er avspeilinger av en allerede eksisterende virkelighet, representasjonene er med på å skape den».

Diskursteoretikere mener ikke med dette at virkeligheten ikke eksisterer, men at det er gjennom diskurs at virkeligheten får betydning (Jørgensen og Phillips 1999:17). Forskerens rolle er ikke å avdekke hvordan virkeligheten faktisk ser ut, men å avdekke hvilke mønstre

som finnes i en diskurs og hvilke sosiale konsekvenser ulike forestillinger om virkeligheten får (Jørgensen og Phillips 1999:31).

De ulike tilnærmingene til diskursanalyse har det til felles at man mener at språket er strukturert i ulike mønstre og at vi bevisst eller ubevisst benytter oss av disse mønstrene når vi beveger oss innenfor et spesielt emne, for eksempel en medisinsk diskurs eller en politisk diskurs. En diskursanalyse vektlegger spesielt at man må studere språket. Språket er viktig fordi det bidrar til oppfatninger om virkeligheten, og dette har innvirkning på politiske beslutninger. På bakgrunn av dette kan man si at en diskurs «er en bestemt måte å tale om og forså verden (eller et utsnitt av verden) på» (Jørgensen og Phillips 1999:9). Målet med en diskursanalyse er å avdekke og å analysere disse mønstrene innenfor et område. Det finnes ingen enkel oppskrift på hvordan man skal gjennomføre en slik diskursanalyse, da det finnes utallige tilnærminger. Det finnes heller ingen enighet rundt hvordan man skal definere en diskurs og hvordan en diskursanalyse bør utføres (Jørgensen og Phillips 1999:9).

John S. Dryzek (1997:8) definerer en diskurs som en «shared way of looking at the world». Han mener at enhver diskurs baserer seg på antakelser, vurderinger og påstander om virkeligheten. Til sammen danner dette grunnlaget for debatter, analyser, enigheter og uenigheter om ulike temaer. Hvis det ikke fantes en slik felles terminologi, mener Dryzek at det er vanskelig å tenke seg problemløsning i det hele tatt fordi man da måtte ha startet på nytt å definere verden gjentatte ganger. Ofte har de ulike bærerne av en diskurs vanskelig for å se virkelighetsforståelsen en annen diskurs forfekter. Innenfor en diskurs blir ulike virkeligheter vektlagt. Hvordan man forstår et fenomen kan føre til store politiske diskusjoner (Dryzek 1997: 9,10).

Personer benytter seg av ulike biter av kunnskap og informasjon for å fremheve egne interesser, samtidig som de låner argumenter for å støtte opp om deres synspunkter. En diskurs kan også forklares som et system som regulerer hva som kan bli sagt og gjort innenfor et område (Hansen, Langhelle, Anderson 2008:95).

Man kan si at diskursteoretikeren ser på verden som flytende og omskiftende, og man er opptatt av hvordan ting framtrer som de gjør. En studie av diskurs ser på mening der hvor mening oppstår, og det er i språket. Diskursanalysen ser på de ulike maktforholdene mellom diskurser og hvordan hver diskurs vil vinne en definisjonskamp (Neumann 2001:12,13,21). Neumann (2001:36) ser også på diskurs som en studie av sammensmeltet tekst og sosial

kontekst. Neumann (2001:18) definerer en diskurs som «et system for frembringelse av et sett utsagn og praksiser som, ved å innskrive seg i institusjoner og fremstår som mer eller mindre normale, er virkelighetskonstituerende for sine bærere og har en viss grad av regularitet i et sett sosiale relasjoner». Denne definisjonen understreker at en studie av en diskurs må inkludere mer enn en analyse av språket og diskursen må sees i sammenheng med den sosiale konteksten. I en parlamentarisk debatt kan dette være både språkbruken og de institusjonelle rammene som en representant befinner seg i når vedkommende taler i parlamentet. I min analyse er dette et viktig poeng, og jeg vil se på diskursene i sammenheng med konteksten i periodene.

Et begrep som står sentralt for diskursanalysen er *representasjoner*. Representasjoner er de ulike delene en diskurs består av. Innenfor en diskurs er det vanlig å finne flere representasjoner, såkalte hovedrepresentasjoner og alternative representasjoner. En hovedrepresentasjon vil stå sterkest og har mest oppslutning og meningsbærere. En diskurs som kun innehar en representasjon er politisk lukket og slike tilfeller blir betegnet som en hegemonisk diskurs fordi det ikke finnes noe alternativ (Neumann 2001, Bruun-Lie 2004:22).

Diskursbærere eller *meningsbærere* vil si organisasjoner, institusjoner eller individer som benytter seg av en diskurs bevisst eller ubevisst og som gjennom språkbruken opprettholder en diskurs. For å opprettholde en diskurs er det viktig at den blir fremmet igjen og igjen slik at den ikke skal miste sin betydning. Personer med autoritet vil ha større innflytelse og makt til å definere diskursen. Som folkevalgte i Representantenes hus har representantene dermed en viktig stemme i debatten (Bruun-Lie 2004:22, Neumann 2001:33). I en parlamentarisk debatt vil de strukturelle politiske mønstre komme klarere til uttrykk. Politikk tar for seg en rekke forskjellige meninger som ofte kan skilles fra hverandre for blant annet å være en del av alliansebygging (Neumann 2001:60,62). En politisk debatt, fra en diskursanalytisk synsvinkel, er en kamp om å definere virkeligheten og dermed hvilke forståelser som skal danne grunnlaget for den politiske utformingen og hvilke politiske handlingsalternativer som eksisterer (Bruun-Lie 2004:19).

3.2 Min diskursanalytiske fremgangsmåte

En forutsetning for enhver studie er en klar avgrensning av det området man skal studere. Diskurser kan være vanskelige å avgrense i den forstand at det ikke alltid er tette skott mellom diskursene. I tillegg er det nødvendig å avgrense diskursen i tid, som med annen forskning (Neumann 2001:55). For min del er jeg interessert i å se på diskursene som finnes rundt ANWR-debatten i Kongressen. En oppgave som denne har sine begrensninger og jeg har derfor valgt å studere debatten i Representantenes hus. Jeg har valgt Huset fordi debatten i dette kammeret er nøyere strukturert enn i Senatet. Jeg har avgrenset analysen i tid ved å se på perioden fra 1995-2012. Undersøkelsen starter i 1995 fordi dette er første gang ANWR blir debattert i Huset siden 1980. Jeg har avsluttet undersøkelsen i 2012 fordi da ble den siste debatten debattert og votert over i Huset.

Min diskursanalytiske tilnærming er inspirert av Dryzek (1997). Denne tilnærmingen er strukturert og dette er en fordel når jeg skal studere endringer i diskursen. Dryzek benytter seg av fire elementer i sin fremgangsmåte og jeg vil benytte meg av deler av dette opplegget.

Det er først og fremst viktig å identifisere diskursens representasjoner og argumentenes premisser. Dryzek ser deretter på hvordan de grunnleggende bestanddelene forholder seg til hverandre, men dette er et punkt jeg ikke velger å vektlegge i min analyse. Deretter skal jeg undersøke de aktørene som kommer til uttrykk i diskursen. Aktører vil si representantene i Huset, som er diskursbærere. Her vil det være interessant å se på hvordan argumentasjonen til republikanerne og demokratene skiller seg ut i debatten. Dryzek vektlegger også aktørenes motiver, men dette har jeg ingen ambisjoner om å vurdere i min analyse fordi dette krever en grundigere og mer utfyllende analyse for å undersøke dette delementet.

Jeg vil også vektlegge Dryzeks siste element; nøkkelmetaforer og andre retoriske grep. Dette blir benyttet av politikerne for å overbevise leseren eller lytteren. I enkelte tilfeller vil for eksempel en myte kunne utvikle seg til en dominant forståelse av et felt. Det vil også være nyttig å se på hvilke andre retoriske virkemidler representantene benytter for å argumentere for sitt syn. I arktiske spørsmål generelt blir isbjørnmetaforer ofte benyttet for å skape en relasjon til området, ofte basert på følelser.

Jeg vil vektlegge Neumanns poeng om at en diskursanalyse bør se på forholdet mellom tekst og kontekst. En diskursanalyse kan avsluttes etter å ha avdekket relevante diskurser, men jeg

vil føre analysen min et skritt videre. Etter å ha avdekket diskursene vil jeg undersøke hvordan diskursene har endret seg, samtidig som jeg redegjør for den politiske konteksten og situasjonen i det amerikanske olje- og gassmarkedene. Dermed kan jeg si noe om konteksten og representantenes argumentasjon sammenfaller.

3.3 Metode: Kildepresentasjon og kildekritikk

Mine kilder er de konkrete debattene i Representantenes Hus. En utfordring ved en diskursanalyse er å vite om man har avdekket alle relevante diskurser, men ved å velge ut de debattene der ANWR-saken står sentralt i lovforslaget mener jeg at de fleste representasjonene vil komme til uttrykk. Både fordi en studie av denne karakter har sin begrensning og fordi de mest omfattende debattene i Huset rommer flere representasjoner vil jeg ikke ta med enkeltinnlegg fra enkelte representanter. Det vil si at jeg har forholdt meg til debatter over lovforslag som skal opp til avstemning i Huset og som har vært gjennom en prosess i respektive komite. Komiteen har arbeidet med og utredet forslaget før det blir lagt fram for debatt og votering i Huset. Korte innlegg er i tillegg vanskeligere å skaffe seg oversikt over og dermed tilgang til. Alle debattene jeg har analysert er en debatt i Huset om et lovforslag der et vedtak ville ha åpnet for energiutvikling i ANWR. Dette er debatter som fikk mye oppmerksomhet og hvor det var en omfattende replikkveksling i Huset.

Ved utvelgelsen av debattene er det flere faktorer som har betydning. For det første må debattene være fysisk mulig å få tak i. Jeg har hentet mine primærkilder fra Kongressens egen database, *Congressional Record*. Et forhåndssøk på ANWR innenfor tidsrommet 1995-2012 viste at ANWR er nevnt utallige ganger. Jeg trengte derfor en oversikt over hvilke debatter som ville være mest relevante for mitt forsknings spørsmål. Et tilfeldig søk i databasen ville nok vært mer hensiktsmessig hvis jeg brukte enkeltinnlegg som kilder.

Jeg har tatt utgangspunkt i en oversikt over ANWR-debatter i Kongressen som er fremstilt av *the Congressional Research Service (CRS)*⁶. Denne oversikten beskriver alle debattene i Huset og Senatet siden ANWR ble opprett og fram til og med 2010.

⁶Corn, Lynne M. og Beth A. Roberts (2011) «Arctic National Wildlife Refuge (ANWR): Votes and Legislative Actions, 95th Congress through 111th Congress», Congressional Research Service.

Denne oversikten viser at mellom 1995 og 2010 var det 16 debatter og voteringer over ANWR i Huset. Jeg har ikke mulighet til å undersøke alle debattene og jeg har dermed analysert utvalgte debatter. Jeg har valgt ut de debattene der åpningen av ANWR er mest sentralt i lovforslaget. Det er kun fire lovforslag i perioden som er utelatt fra analysen. Disse forslagene ville ikke direkte ha åpnet ANWR for petroleumsutvikling, men inneholdt budsjettforslag der inntekter fra ANWR ble inkludert i kostnadsberegningene.

De valgte debattene er budsjettdebatten i 1995⁷, SAFE Act i 2001⁸, Energy Policy Act of 2003⁹, Energy Policy Act of 2005¹⁰, Defense Appropriations Act of 2006¹¹, og American-Made Energy and Good Jobs Act¹². En utfordring var å finne debattene for den resterende perioden ettersom dette ikke var inkludert på oversikten fra CRS. Dette er perioden da Obama overtok presidentembete og et søk i databasen viser at ANWR ikke var like ofte nevnt som i forrige periode. I 2011 og 2012 var det kun et lovforslag, PIONEERS Act¹³, som omhandlet ANWR til votering i Kongressen og jeg har derfor inkludert denne debatten i min analyse.

Oversikten tar kun for seg lovforslag der man har forsøkt åpne området for utvikling og jeg har derfor ikke tatt for meg eventuelle lovforslag som ville ha økt beskyttelsen av ANWR. Dette er naturlig fordi dagens lovgivning beskytter området mot enhver energiutvikling.

Presentasjon og kort redegjørelse for valgte debatter

Debatten jeg har benyttet fra 1995 tar for seg budsjettforslaget. Dette forslaget er viktig å inkludere fordi President Clinton nedla veto mot budsjettforslaget og en del av hans begrunnelse var nettopp at loven ville ha tillat energiutvikling i ANWR. Likevel var dette det lovforslaget som var nærmest fra å bli vedtatt og som dermed ville ha åpnet ANWR. Når jeg har analysert debatten i Huset har jeg tatt for meg de avsnittene som er relevante for ANWR.

SAFE ACT of 2001, Energy Policy Act of 2003 og Energy Policy Act of 2005 inneholder avsnitt som ville ha åpnet ANWR for petroleumsvirksomhet. I alle tre debattene ble det

⁷ "Seven-Year Balanced Budget Reconciliation Act of 1995" 17. November 1995.

⁸ «Securing Americas Future Energy Act of 2001»(SAFE Act) 1. og 2. August 2001.

⁹ «Energy Policy Act of 2003» 10 og 11 April 2003.

¹⁰ «Energy Policy Act of 2005» 20 og 21 april 2005.

¹¹ «Defense Appropriations Act of 2006" 18. Desember 2005.

¹² "American-Made Energy and Good Jobs Act" 25. Mai 2006.

¹³ «Protecting Investment in Oil Shale The Next Generation of Environmental, Energy And Resource Security Act", (PIONEERS Act) , 15 Februar 2012 <link>

fremlagt forslag som ville ha strøket ANWR fra loven, og i 2001 og 2003 ble det i tillegg lagt fram forslag som ville ha begrenset utvikling til ca. 8000 km² (2000 acres). Debattene ble vedtatt av Huset, men lovforslaget trådte aldri i kraft fordi lovforslagene aldri ble vedtatt i Senatet.

Defense Appropriations Act of 2006 er forslaget til forsvarsbudsjettet. ANWR ble inkludert i lovteksten av «Conference Comitee». Dette forslaget ble vedtatt, men 4 dager senere ble en annen lovtekst vedtatt som ikke inkluderte petroleumsutvikling i ANWR.

American-Made Energy and Good Jobs Act ble vedtatt av Huset 25. Mai 2006. Dette er et forslag som i hovedsak tillater petroleumsutvikling i ANWR. Dette var den 12. gangen Huset hadde et forslag om å åpne for petroleumsutvikling i ANWR til debatt og avstemning i Huset. Forslaget ble aldri vedtatt i Senatet.

I perioden 2009-2010 var det ingen voteringer i Huset om å åpne ANWR. Det ble derimot lagt fram flere forslag, blant annet fra republikanerne Ron Paul og Dan Burton, men ingen av disse forslagene ble videresendt fra komiteene.

Neste gang ANWR-saken igjen ble lagt fram for avstemning i Kongressen var i februar 2012. Det er et stort gap mellom debattene i 2006 og 2012, men det er nødvendig å inkludere de debattene som har vært i denne perioden. Ved å inkludere debatten fra 2012 i analysen kan jeg også undersøke om skifergassrevolusjonene fra 2009 har påvirket denne debatten.

Utfordringer og andre mulige fremgangsmåter

En utfordring i min analyse er i hvilken grad jeg kan si noe om en endring i debattene når jeg kun har en debatt fra 90-tallet, fem fra 2000-tallet og en fra 2012. Jeg mener likevel at dette kan forsvares da det ikke har vært flere debatter i min valgte periode og at det dermed er enklere å avdekke diskurser i og med at jeg bruker alle tilgjengelige kilder.

En annen utfordring er hvordan jeg kan måle hvilke diskurser som er dominerende i en periode. Jeg har benyttet en tekstanalyse og jeg ikke utført noen kategorisk opptelling av hvilke argumenter som ble benyttet. Jeg har riktignok gjennomgått debattene og skrevet opp hvilke temaer som er mest gjennomgående i hver debatt. Jeg har derimot ikke vedlagt en statistisk oversikt som kan bekrefte mine funn. I min analyse vil jeg henviser til sitat fra debattene for å belegge funnene.

Debattene som jeg har benyttet som kilder i denne oppgaven har jeg søkt fram til i *Congressional Record*. I referansene har jeg lagt med en oversikt over debattene slik at de kan gjenfinnes.

I min analyse har jeg valgt å se på tekstdokumentene som gjengir debatten i Huset. Siden jeg vil studere nettopp den parlamentariske debatten ser jeg det som naturlig å benytte meg av primærkildene. Jeg kunne ha valgt å studere den debatten som har pågått i komiteene, der relevante komiteer ville vært komiteene for energi og handel eller komiteen for naturressurser. En annen mulighet kunne vært å studere den prosessen som har foregått i de respektive komiteene før en debatt i Huset. Grunnarbeidet og utredning av et lovforslag blir utført i komiteene før lovforslaget debatteres i Huset, og man kunne også studert diskursene ut ifra en slik tilnærming. Dette har blant annet Pasquinelli (2003) gjort i sin artikkel, men jeg har valgt en annen tilnærming som sjelden har blitt benyttet i forskning på ANWR. Jeg har valgt å se på husets debatt for å undersøke hvilke diskurser som kommer til uttrykk i en parlamentarisk situasjon der man har fastsatte spillereglene. Parlamentarikerne vet at argumentasjonen og eksemplene de benytter kan bli gjengitt i offentligheten og dette kan ha noe å si for hvordan argumentene blir presentert.

Jeg har unntatt alle lovforslag som ikke er blitt videresendt fra respektive komite. Det vil si at lovforslagene som Alaskas representant Don Young gjentatte ganger har forsøkt å få vedtatt i Huset ikke er inkludert i analysen. En undersøkelse av hvorfor forslagene er forkastet av komiteene kunne i seg selv vært en interessant analyse, men dette går utenfor rammene av min undersøkelse.

Det kan argumenteres for at jeg også kunne har analysert diskurser i ANWR-debatten ved å undersøke avisinnlegg, tidligere intervjuer av representanter eller ved å gjennomføre egne intervjuer. Som tidligere nevnt har Pasquinelli (2003) undersøkt debatten om SAFE Act ved blant annet avisinnlegg. Jeg ville derfor analysere temaet fra en annen vinkel for å kunne gi et annet bidrag til litteraturen. Egne intervjuer hadde jeg på grunn av tid og ressurser ikke kapasitet til å gjennomføre. Det kunne også vært problematisk å få representanter til å huske hva de tenkte og å få en god nok responsrate.

Jeg har benyttet sekundærlitteratur (se avsnitt 1.1) for å formulere noen forventninger før jeg utførte min analyse.

Hvilke begrensninger fører det med seg å benytte parlamentsdebatter som kilder? Ved å bruke tekst tar man det skrevne ord «for gitt» og tolkning av tekst er en subjektiv øvelse. Jeg har heller ikke muligheten til å kontrollere at jeg tolker representanten riktig. Formålet med en diskursanalyse er heller ikke «å komme bak diskursen» og å avsløre hva som er sannhetsgehalten i et utsagn, men å avdekke hvilke mønstre og virkelighetsoppfatninger man benytter for å begrunne sine synspunkter. Dette i seg selv kan ha betydning for hva som ikke blir vektlagt som mulige handlingsalternativer. Som nevnt i teoridelen er diskursanalysen en subjektiv analyse. I mitt tilfelle vil sitater og utdrag fra debatten være viktige for å belegge mine funn. Her finnes det en fare ved at man kun velger ut såkalte «ekstreme eksempler» (Bruun-Lie 2004:30).

For at funnene mine kan reproduseres har jeg grundig beskrevet fremgangsmåten min. I tillegg har jeg vedlagt referanser til de valgte debattene og benyttet utdrag og sitater av debattene for å belegge mine funn. Det vil derfor være mulig å gjennomføre undersøkelsen på nytt.

4 Debattanalyse av ANWR-debatten 1995-2012

4.1 De fire diskursene

Energiuavhengighet

Diskursen som jeg har kalt energiuavhengighetsdiskursen vektlegger nettopp USAs energiuavhengighet. Denne diskursen relaterer seg til den amerikanske energikrisa og debatten om energiuavhengighet som har pågått i USA siden oljekrisa i 1973. I korte trekk går dette ut på at amerikanerne ikke selv har hatt mulighet for å produsere nok energi til å dekke etterspørselen i landet, og man har derfor importert energi fra utlandet. USA er avhengig av billig energi, og høye energipriser blir sett på som meget alvorlig for den amerikanske økonomien og for den amerikanske forbrukeren. Et av de viktigste premissene i denne diskursen er at løsningen på energiproblemet vil være å bli energiuavhengige. Et av de viktigste virkemidlene man har for å oppnå målet om energiuavhengighet er å øke den amerikanske produksjonen av energi. ANWR blir i denne diskursen presentert som en løsning på energiproblemet.

For å forstå diskursen er det viktig å se på grunnpremissene. I energiuavhengighetsdiskursen er det første premisset troen på at det finnes store petroleumsressurser i ANWR. Det andre premisset peker på at en utvinning av petroleum fra ANWR vil ha betydning for oljeprisen. Hvis man utvinner olje i ANWR vil dette føre til reduserte priser i USA. Denne diskursen tar utgangspunkt i at USA er avhengig av fossilt brennstoff. Ved å øke produksjonen ønsker man å redusere prisene på energi som er nødvendig i dagliglivet. Eksempler på dette blir uttrykt i situatene nedenfor:

Fact number one is there is oil in this area. The U.S. Geological Survey, our own researchers have stated[...], that there is a minimum of 4.2 billion barrels and a mean factor of 8 billion barrels of oil. They have clearly stated this is the largest on-shore source of petroleum we have

in the United States (American-Made Energy and Good Jobs Act 2006).

It is simple math: ANWR equals more oil supply and more oil supply equals lower prices; therefore, ANWR equals lower oil prices for American consumers (American-Made Energy and Good Jobs Act 2006).

Et annet viktig aspekt ved energiuavhengighetsdiskursen er hvordan oljeeksporterende stater beskrives. Det blir uttrykt stor skepsis overfor OPEC-landene og andre land USA importerer olje fra. Energiavhengigheten av disse landene presenteres som en trussel for amerikansk sikkerhet. Det blir videre vektlagt at USA ikke må være avhengige av land som har forbindelser til terrorister eller andre styresett som man ikke vil vedkjennes. Indirekte blir det også pekt på at USA, gjennom å kjøpe olje fra disse landene, styrker landenes økonomi. Sitatene nedenfor er eksempler på dette:

I worry about those we can least depend on are controlling our oil supply. Do you realize what we are getting out of this area, our best projections, is probably the exact amount we are getting from Saddam Hussein, this great lover of America. And we are going to say, okay, Mr. Saddam Hussein, you can control the spigot; we do not have to (SAFE Act 2001).

Now we want to expand our energy production there with just a few thousand acres—a minuscule portion of ANWR—to help our own people. If we don't do that, who we're helping are foreign energy producers; but we're hurting a lot of poor and lower-income and working people in this country (PIONEERS Act 2012).

Denne pessimistiske tonen er karakteristisk for hele energiuavhengighetsdiskursen. ANWR blir presentert som en hastesak. Å åpne for petroleumsutvikling i området er viktig for nasjonal sikkerhet, og man burde helst ha åpnet området for mange år siden. En forklaring på

at ANWR er en hastesak ligger i troen på at oljen en dag vil ta slutt. En representant uttrykker det slik:

The sad fact is, Mr. Chairman, we are running out of this precious commodity. World oil production is to peak in 10 to 20 years. Domestic oil production peaked in 1970. We are running out of oil. It is coming faster than we know. We have in ANWR, it is said, the best pool, the best possible source of resources outside the Caspian Sea, the best and largest pool to be found in nearly 30 years (SAFE Act 2001).

Samtidig kan man si at diskursen er optimistisk med tanke på ressurspotensialet i ANWR. Forutsetningen er at man åpner for petroleumsutvikling så raskt at det vil påvirke prisen og tilgangen.

Bruken av metaforer innenfor denne diskursen knytter seg til en negativ beskrivelse av utlandet og at USA ikke må være avhengige av utlandet:

Relying on foreign and sometimes hostile nations for energy and minerals jeopardizes our national security and leaves American consumers at the mercy of the world energy markets (American-Made Energy and Good Jobs Act 2006).

Representasjonene som kommer til uttrykk innenfor denne diskursen er at USA må starte petroleumsutvikling i ANWR for å kunne bli energiuavhengige. Man er pessimistiske med tanke på energisituasjonen i verden, men er optimistiske med tanke på ressurspotensialet som finnes i ANWR, og at utvinning i ANWR er en forutsetning for energiuavhengighet. Gjennom metaforer blir det uttrykt stor pessimisme til amerikansk avhengighet av utlandet.

Alternativ løsning

Den alternative løsning-diskursen mener også at man må løse den amerikanske energikrisa, og man deler i stor grad synspunktet om at energiuavhengighet er viktig for amerikansk sikkerhet. Innenfor denne diskursen blir derimot ANWR ikke sett på som noen mulig løsning på denne utfordringen, og flere av grunnpremissene til energiuavhengighetsdiskursen blir

kritisert. En grunnleggende antakelse i denne diskursen er at økt petroleumsutvikling i USA ikke vil føre til energiuavhengighet. Det blir påpekt av representantene at USA kun har tilgang til en liten prosent av verdens oljereserver og at dette aldri vil få noen effekt på oljeprisen eller landets energiuavhengighet.

For det første er man uenige om estimatene og beregningen av oljereservene i ANWR. Her blir det sådd sterk tvil om i hvilken grad det finnes olje i ANWR som vil være lønnsom nok å utvinne. For det andre stilles det spørsmål ved i hvilken grad ANWR vil ha noen som helst betydning for oljeprisen. Dette illustreres blant annet av disse to sitatene:

I know of no substantial study that demonstrates that there would be a sufficient amount of oil that would cause substantial price decreases in gas at the pump. Given its wildest potential, even the most optimistic, it would be well into the future (American Made-Energy and Good Jobs Act 2006).

We currently consume 25 percent of the world's oil, but only 2 percent of the world's oil reserves are located within the U.S. So we cannot drill our way out of dependence on foreign oil (Energy Policy Act of 2003).

Representantene understreker også at det vil ta tiår før man har startet produksjonen og man får utbytte av utviklingen. Derfor vil det heller lønne seg å satse på andre energiltak enn fossilt brensel. Denne diskursen foreslår andre løsninger som ikke inkluderer ANWR for å løse energiproblemet. Dette inkluderer økt satsning på energieffektivitet og fornybar energi. Et argument innenfor denne diskursen er at en økt satsning på alternativ energi også vil skape nye arbeidsplasser. Dette blir illustrert av sitatene nedenfor:

[...]ANWR is neither a short-term nor a long-term solution to our energy needs. For the long haul, our national security and the security of our world depends on using less fossil fuel. We need a crash program of research and development for renewable and nonpolluting sources of energy, but the majority blocked such amendments. Instead, this bill gives

us more of the same, billions of dollars in subsidies to the fossil fuel and nuclear industries and new threats to the environment (Energy Policy Act of 2003).

Other, more effective solutions to our energy needs exist. In addition to reviewing our domestic production capacity, focusing greater attention on renewable energy sources, alternate fuels, and more efficient systems and appliances would yield more net energy savings than could come from ANWR, and that priority would have a higher benefit for the nation's economic leadership and security (American Made Energy and Good Jobs Act 2006).

We have all heard that drilling in ANWR will create thousands of new jobs. But investing in innovations and energy technology and improvements in energy efficiency could produce hundreds of thousands of new, good-paying jobs that are a lot closer to home for most of our constituents than the Arctic tundra (Energy Policy Act of 2003).

Representantene mener det må en omfattende endring av energipolitikken til for å nå målet om energiavhengighet der man vektlegger andre alternativer enn å øke amerikansk petroleumsproduksjon. Representantene ser på boring i ANWR som en lettvent løsning på den amerikanske energikrisa som verken vil gi noen effekt i et kortsiktig eller et langsiktig perspektiv. Demokraten Markey illustrer dette slik:

We should be debating out here on the House floor today how we radically increase the amount of renewable fuels in our country that is consumed. We have to have a debate out here on the House floor about how we improve all of the vehicles which we drive in terms of their energy efficiency, all of the appliances which we use in our country in order to make them more efficient so we do not have to import so much oil. Instead, the response from the majority is to just bring out this bill,

once again, which will not produce the first barrel of oil for at least 10 years in a pristine wildlife refuge in Alaska. It is a failure not to have this debate be broader, be more comprehensive at this time, so that we can, in fact, 10 years from now, 10 years from now, have energy independence from the Middle East (American Made Energy and Good Jobs Act 2006).

Innenfor denne diskursen blir oljeselskapene, ofte kalt for «Big Oil» fremstilt på en negativ måte. Det blir argumentert med at en petroleumsutvikling vil kun føre til økonomisk vinning for oljeselskapene og den amerikanske forbrukeren vil ikke få noe utbytte av dette. I tillegg benyttes argumenter om hvor miljøfiendtlig en utvikling vil være. Dette er et eksempel på at det ikke alltid er tette skott mellom diskursene og at representantene henter både argumenter fra miljødiskursen (se nedenfor) og alternativ løsning-diskursen for å argumentere mot en petroleumsvirksomhet.

Metaforer som blir brukt vektlegger at utvikling i ANWR er en kortsiktig løsning. Representantene benytter også uttrykk som understreker at petroleumsutvikling i ANWR er en distraksjon og ikke vil løse energiproblemet:

This desperate obsession with drilling off our coastlines and in the arctic refuge has distracted us long enough (American-Made Energy and Good Jobs Act 2006).

Representantene henviser ofte til uttrykket *addicted to oil*. Uttrykket ble først benyttet av president Bush i State of the Union-talen i 2006. Representantene beskriver petroleumsutvikling som en *quick fix*, en løsning som ikke løser problemet på lang sikt:

We really are classic addicts. We would rather keep seeking our oil fix, our heroin, with all its attendant dangers, than shift to conservation, our methadone (American-Made Energy and Good Jobs Act 2006).

Many people have referred to the fact that the President stood here and told us we were addicted to oil. Well, the supporters of this legislation and

the President of the United States are acting just like addicts. What they are doing is looking for one more quick fix. One more fix and then they will get religion tomorrow. One more fix and they will get well. One more fix and they will go into treatment (American-Made Energy and Good Jobs Act 2006).

Representasjonene som blir uttrykt ser ikke på ANWR som en løsning på USA's energiproblem, men som en blindvei. Man mener at det finnes andre, bedre løsninger enn å åpne for petroleumsutvikling i ANWR. Det blir blant annet pekt på behovet for en omfattende endring av energipolitikken og større vekt på fornybar energi. Metaforer som blir benyttet vektlegger også at ANWR er feil løsning og blir presentert som en *quick fix*.

Miljøvern

Utviklingsmotstandere henter sine hovedargumenter fra alternativ løsning-diskursen og miljøverndiskursen. Denne diskursen er likegyldig til energikrise og energiavhengighet i den forstand at det ikke blir nevnt og ikke er en del av diskursens premisser. Miljøforkjemperne mener at enhver inngripen i området ikke kan forsvares fordi ANWR ikke er et hvilket som helst område, men et unikt område som ligger i en sårbar del av USA.

There are simply some places that should be off limits to drilling. The arctic refuge is one of them»[...] We have a moral responsibility to save wild places like the arctic refuge for future generations, and that is why our country has remained committed to its protection for nearly 50 years (American-Made Energy And Good Jobs Act 2006).

Den mest brukte definisjonen av ANWR i denne diskursen er at området er et pristine eller på norsk urørt eller opprinnelig området. I følge denne diskursen er det unike med ANWR at det er ett av få områder i USA som eksisterer i sin opprinnelige tilstand uten stor menneskelig inngripen. Det fremlegges altså et synspunkt om at urørte områder har en egenverdi som det er verdt å bevare. For mange av representantene er ANWR således et verdispørsmål: «last place in North America where the entire arctic ecosystem is protected»(SAFE Act 2001) og «ANWR is the last great piece of American wilderness and opening the refuge area to drilling

will assure destruction of this pristine wilderness»(Seven-Year Balanced Budget Reconciliation Act of 1995).

Forestillingen om et urørt område (pristine) er ifølge Lisa M. Benton og John Rennie Short (1999:18) en klassisk forestilling som finnes i amerikansk miljødiskurs. Opprinnelsen til denne forestillingen er todelt. Den ene forestillingen ble introdusert med kolonialisering av Amerika, der nybyggerne så seg utvalgt til å starte et nytt liv i en hittil ubebodd villmark. På den andre siden kan man si at forestillingen har røtter fra romantikken der man sørget over den nye urbane industrielle tidsperioden man var på veg inn i. Her er pristine-forestillingen et alternativ til den nye urbane, industrielle verdenen. Begge disse forestillingene kan man også gjenfinne i ANWR-debatten.

Innenfor denne diskursen blir det vektlagt at ANWR har et rikt dyreliv og at artene i området er særegne og skjøre på grunn av ANWRs klima og beliggenhet i Arktis. ANWR blir i denne forbindelse også kalt for Amerikas Serengeti. Den amerikanske villreinen (caribou) blir spesielt vektlagt i miljødiskursen. Villreinen er sterkt knyttet til urfolket i området og spesielt innenfor kulturen til Gwich'in-stammen. Hovedbekymringen i miljødiskursen er at menneskelig inngripen i ANWR, og spesielt en industriutbygging i området, vil skade villdyrenes naturlige habitat.

The last remaining lands in America home to a rich mixture of wildlife: caribou, polar bears, grizzly bears, wolves and several migratory birds. Habitat for these endangered and threatened species must be conserved and managed as wilderness to save them from extinction (Seven -Year Balanced Budget Reconciliation Act 1995).

[...] I am speaking on behalf of the effects of the human environment here, and I want to quote an Arctic elder. “The land can tell us everything we want to know.” We might think of an Eskimo saying that. “The only problem is that it does not have a voice. We cannot hear it. But the spirit of the land is always there.” Many parts of our country that depend on hunting and fishing also have agriculture and forestry. This is one of the few places on the planet where there is no agriculture, there is no forestry.

The entire culture, nutritionally and economically, depends on whales, polar bears, seals, and caribou. They depend on what the pristine wilderness gives them[...] (Energy Policy Act of 2003).

Representantene som benytter seg av miljøargumenter omtaler ofte oljeindustrien i svært negative ordelag. Representantene mener at oljeindustrien ønsker å åpne for utvikling fordi dette fører til økonomisk vinning, en verdi som blir sterkt kritisert i miljødiskursen. ANWR er mer verdt enn hva oljeindustrien vil tjene på utviklingen og når man først har startet med en utvikling, vil ANWRs verdi som et unikt naturområde synke.

Innenfor denne diskursen blir også urfolkets interesser vektlagt. Innenfor miljøverndiskursen er det først og fremst urfolkens historiske tilknytning til ANWR og villreinen (caribou) som blir presentert. Antakelsen er at hvis man åpner for petroleumsvirksomhet, vil dette sette en gammel kulturell tradisjon som kombinerer naturen, dyreliv og urfolket i fare.

[...]I have been to this refuge. I have stood on the banks of the Aichilik River and watched the caribou thundering across the horizon. I have seen the grayling running in the streams and the rivers. I have listened to the wolves howl at night, and I have hiked this wondrous tundra knowing that even though I did not see a grizzly bear, they were watching me. Mr. Chairman, this is no ordinary land. This is a cathedral of nature. It is an American inheritance, and it is our responsibility to protect it. "The conservationist Aldo Leopold once wrote: "Our remnants of wilderness will yield bigger values to the Nation's character and health than they will to its pocketbook . . . to destroy them will be to admit that the latter are the only values that interest us." It is this contest of values that lies at the heart of this debate today. Will our Nation honor its natural heritage, protecting its last remnants of wilderness; or will the big oil companies win? (SAFE Act 2001).

This unique environment serves as a critical breeding or migratory habitat for over 200 species of animals including polar and grizzly bears. Arctic wolves, and endangered species like the shaggy musk ox. This legislation completely ignores the precious nature of this land and instead

provides yet one more opportunity for oil and gas companies to expand their operations. If this legislation is approved all Americans will lose something special and irreplaceable (Energy Policy Act of 2005).

Innenfor denne diskursen er det rikelig bruk av metaforer. Metaforen er tydeligere og oftere brukt enn i de andre diskursene. Som tidligere nevnt, er det begrepene urørt (pristine) og opprinnelig som blir oftest benyttet. Som jeg også har nevnt, er det en rekke måter å definere ANWR på i denne diskursen som understreker ANWRs særegenhet: «the crown jewel of our National Wildlife Refuge System»(PIONEERS Act 2012), «the last great wilderness» (Seven-Year Balanced Budget Reconciliation Act 1995), «a cathedral of nature» (SAFE Act 2001). Det blir ofte hevdet at man ikke må ofre ANWR og at man har et ansvar for å beskytte ANWR fra ødeleggelse slik at kommende generasjoner også kan få muligheten til å oppleve områdets spesielle karakter. Felles for disse definisjonene er at de opphøyer ANWR til et nærmest guddommelig og utenomjordisk sted.

Representasjonene i miljøverndiskursen vektlegger ikke USAs energiavhengighet. Man vektlegger at ANWR er et særegent område, der det ikke er forsvarlig å bedrive petroleumsvirksomhet. Man drar fram ANWRs rike dyreliv og urfolkets spesielle tilknytning til området som begrunnelser for hvorfor en utvikling ikke kan forsvares. Diskursen er rik på metaforer som understreker ANWR særegne karakter og som opphøyer ANWR til et nærmest guddommelig område.

Teknologioptimisme

Argumentene som blir uttrykt i denne diskursen erkjenner at verning er viktig og at ANWR er et unikt område. Forskjellen fra miljødiskursen er at representantene argumenterer med at man i dagens moderne samfunn har mulighet til å oppnå begge deler. Sitatet fra republikaneren Bishop illustrerer godt denne diskursen:

There are some people who will also oversimplify the fact of saying you cannot have energy exploration and environmental protection. That is another attitude situation there because indeed you can have both. We have produced the technology to accomplish that. What used to take 60

acres to produce can now be done in 6 acres. The simple fact is God has given us the resources to solve our problem. He has also given us the intellect to come up with the technology to solve our problem. Now what we must do is move forward in both areas to solve our problem, rather than sitting back and cursing the darkness (American Made Energy And Good Jobs Act 2006).

En petroleumsutvikling i ANWR vil ikke nødvendigvis medføre manglende beskyttelse av miljøet. Innenfor denne diskursen blir det også påpekt at amerikansk energiproduksjon vil være et miljøtiltak. Alternativet vil være utenlandsk produksjon, der man ikke har like gode reguleringer og miljøvennlig teknologi som i USA. Med utlandet mener representantene utlandet generelt, men det blir også trukket fram eksempler på land som Venezuela, Iraq og Saudia-Arabia.

None of these foreign countries share our commitment to the environment, and many even have ties to terrorists. Madam Speaker, America has the most stringent environmental laws in the world, and we have the most advanced technology ever invented. This legislation combines our commitment to the environment with state-of-the-art technology to produce a commonsense plan for a secure energy future (American-Made Energy And Good Jobs Act 2006).

Innenfor denne diskursen finnes det altså et optimistisk syn på teknologien og mulighetene for ytterligere innovasjon slik at en utvikling i ANWR ikke vil skade miljøet. Representantene forklarer ikke konkret hva slags teknologi det dreier seg om, bortsett fra at det er snakk om moderne teknologi, som oljeindustrien har tilgang til.

When it comes to energy, we need a U.S.-based system that relies on its own ingenuity and innovation. Just as we brought the best minds and innovative companies together to put a man on the moon, we need a national organized effort to explore ANWR in an environmentally safe manner. Twenty-first century technology and advanced engineering now exists that allow us to explore for oil and

natural gas with minimal impact on the surrounding environment
(American-Made Energy and Good Jobs Act 2006).

Metaforene som blir benyttet peker på at man har tilgang til ny teknologi, ofte omtalt som «21st century technology» (American-Made Energy and Good Jobs Act 2006).

Representantene latterliggjør miljøvernerne som ikke tror på at ny teknologi vil begrense skadeomfanget:

«people believe that it is like we would have a blindfolded doctor drawing
blood from a patient» (American-Made Energy and Good Jobs Act 2006).

Representasjoner som blir uttrykt vektlegger at det er mulig med et kompromiss mellom vekst og vern. Petroleumsutvikling i USA blir fremstilt som et miljøtiltak i forhold til andre land, og man har et optimistisk forhold til teknologi og innovasjon. Metaforer ser på hvordan moderne teknologi muliggjør en slik utvikling.

4.2 Periodisk gjennomgang av debattene i perioden 1995-2012

4.2.1 Budsjettforslaget i 1995

Konteksten

Budsjettforslaget som ble lagt fram høsten 1995 inkluderte et avsnitt som ville ha åpnet for petroleumsvirksomhet i ANWR. Dette er første gang siden 1980 at et lovforslag som omhandler ANWR blir debattert og votert over i Huset. En forklaring på dette er at administrasjonen og Kongressen ventet på LEIS-rapporten som ble lagt fram i 1987. En annen forklaring er som tidligere nevnt Exxon Valdez-ulykken i 1989. Ulykken fikk massiv medieoppmerksomhet og understreket for opinionen hvor miljøskadelig et utslipp kan være. I kjølevannet av ulykken ble det vanskelig for administrasjonen og representanter i Kongressen å sette ANWR på agendaen. Valget av President Clinton i 1992 medførte en endring i administrasjonens ANWR-politikk fordi President Clinton var motstander av petroleumsutvikling i området.

Ved Kongressvalget i 1994 samlet Senator Newt Gingrich republikanerne rundt en felles erklæring kalt «Contract with America». Erklæringens formål var å vise opinionen at både demokratenes representanter i Kongressen og Clintons administrasjon førte en mislykket politikk. Valgresultatet var en stor suksess for republikanerne, og de fikk flertall i både Huset og Senatet. Dermed endret maktforholdet seg i Kongressen. Frank Murkowski, Senator fra Alaska og Alaskas representant i Huset, Don Young, fikk etter valget ledende posisjoner i Kongressen. Murkowski ledet komiteen for energi og naturressurser i Senatet og Don Young ledet komiteen for ressurser i Huset (Holsbø Eriksen 2009:71,73).

Paul L. Joskow (2001:1,2) beskriver 1990-tallet som en periode med rikelig tilgang på energi, stabile eller fallende energipriser og liten offentlig eller politisk interesse for energipolitikk. Energikrisen som fulgte Gulf-krigen i 1990-91 opphørte etter kort tid, og dermed sank også interessen for energipolitikk. Selv om energietterspørselen stadig vokste, ble behovet dekket, og prisene økte ikke før på slutten av 90-tallet. På grunn av den stabile energisituasjonen var ikke energipolitikk et viktig tema, og hverken Clinton-administrasjonene eller Kongressen la fram viktige energipolitiske initiativ.

Energisammensetningen endret seg lite på 1990-tallet. Den besto av ca 38 prosent fra petroleum, 24 fra prosent naturgass, 23 prosent fra kull, 8 prosent fra atomkraft og 7 prosent fra fornybar energi. Den amerikanske energiproduksjonen var stabil i løpet av hele perioden, med unntak av en synkende petroleumsproduksjon. Samtidig økte importen av petroleum. Oljeprisen sank etter toppen i 1990 og fikk først en betydelig stigning fra 1999 (Joskow 2001:19, 22,23).

President Clinton satte ikke energipolitikk øverst på prioriteringslisten de to første årene av sin presidentperiode. Clinton var engasjert i hvordan energiforbruk og produksjon virket inn på miljøet, spesielt drivhusgasser og klimaendringer. Administrasjonen økte blant annet betraktelig midlene til forskning på bevaring og fornybar energi. De lanserte også programmer for å øke energieffektivitet og økt bruk av naturgass til elektrisitet og kjøretøy (Miller 1995:721, Joskow 2001:2).

CRS skriver i en rapport om ANWR i 1996 at stabilitet i Midtøsten og en lav oljepris har redusert nødvendigheten for utvikling i ANWR i denne perioden. Likevel har Alaskas kongressmedlemmer Murkowski og Young framholdt at en energiutvikling i ANWR er en topprioritet. De begrunner dette med økende import av olje og synkende oljeproduksjon i USA og i Alaska. I løpet av denne perioden innehar både Murkowski og Young lederposisjoner i komiteene for naturressurser og energi i Kongressen (Corn et al. 1996).

Debatten

Debatten om budsjettforslaget pågikk i Huset i november 1995. ANWR er ikke et av hovedtemaene som blir debattert i dette forslaget. Likevel er denne debatten viktig fordi forslaget ble vedtatt i Kongressen og endte opp hos presidenten. Dette er unikt i ANWR-saken og man har ikke vært så nærme å få vedtatt en åpning som man var i 1995. Det var riktignok flere grunner til at president Clinton nedla veto mot budsjettforslaget, men ANWR blir nevnt i Clintons begrunnelse for hvorfor han nedla veto.

ANWR blir ikke omtalt av mer enn fem representanter i debatten. Alle representantene argumenterer mot en åpning av ANWR og samtlige representerer demokratene. Det er derimot ingen som argumenterer for hvorfor ANWR er inkludert i lovforslaget og det er derfor vanskelig å undersøke argumentene. Demokratene påpeker at det er et republikansk

forslag å inkludere ANWR i budsjettet og at dette ikke vil bli godtatt av den sittende presidenten.

Hvordan blir de fire diskursene jeg redegjorde for i avsnitt 4.1 uttrykt i denne debatten? Der 1995-debatten skiller seg tydeligst ut fra de senere debattene er mangelen på en tydelig energiuavhengighetsdiskurs. I løpet av debatten blir ikke begrepene energisikkerhet, energiuavhengighet eller energiproblem nevnt en eneste gang. Teknologioptimismediskursen blir heller ikke uttrykt i denne debatten. 1995-debatten har derimot en tydeligere miljøprofil og diskursen som blir brukt har mye til felles med den tradisjonelle forståelsen for miljøvern. I denne debatten blir det ikke argumentert for en bredere forståelse av miljøet som inkluderer sosiale og kulturelle spørsmål. Urbefolkningens forhold til ANWR og spesielt Gwich'in-stammens forhold til caribou-flokken blir ikke vektlagt.

Det er i hovedsak beskyttelse og vern av ANWR som et naturområde som er i søkelyset. Det blir først og fremst vektlagt at ANWR er et naturlig habitat for caribou, grizzlybjørner og ulver, alle utrydningstruede arter, som derfor trenger ekstra beskyttelse. Bruken av begrepet «*pristine wilderness*» blir også benyttet i 1995. I 1995 vektlegger man også at ANWR er en av de få siste resterende områdene i USA som eksisterer i sin opprinnelige form og at dette er en verdi man bør ta vare på. Sitatet av demokratenes representant Patsy Mink fra Hawaii illustrerer godt hvordan debatten i 1995 benytter argumenter fra miljødiskursen:

I strongly oppose this provision in its attempt to relax environmental restrictions on ANWR—the last remaining lands in America home to a rich mixture of wildlife: caribou, polar bears, grizzly bears, wolves and several migratory birds. Habitat for these endangered and threatened species must be conserved and managed as wilderness to save them from extinction (Seven-Year Balanced Budget Reconciliation Act of 1995).

Representant Mink stiller også spørsmål ved de geologiske undersøkelsene som har vært gjennomført i området. Hun mener at republikanernes innsats for å åpne for petroleumsvirksomhet i ANWR er basert på feilberegnete estimater av hvor store ressurser som finnes i området.

I 1995-debatten brukes det også tid på å diskutere hvor store inntekter føderale myndigheter vil få fra en eventuell petroleumsutvikling. Demokratenes representant Miller fra California

benytter en stor del av sin taletid om ANWR til å diskutere dette spørsmålet. Han hevder at utregningen ikke er presise fordi de er basert på gamle estimater. Millers hovedargument er at lovforslaget unnlater å nevne Statehood Act of 1958. Dette er en lov som gir Alaska 90 prosent av inntektene fra petroleumsutvikling. Miller påpeker at det vil være vanskelig for de føderale myndighetene å få de 50 prosent av inntektene slik det blir foreslått i budsjettforslaget. Det er verdt å merke seg at Miller var leder i komiteen for naturressurser i perioden 1991-1995. Fra og med 1995 ble dette lederskapet overtatt av Don Young, representant fra Alaska. Young var leder av komiteen fra 1995-2001.

Oppsummert kan man si at det er miljødiskursen som er dominerende i 1995-debatten. Hverken energiavhengighetsdiskursen, alternativ løsning-diskursen eller teknologioptimismediskursen kommer til uttrykk i 1995. Aktørene som benytter miljødiskursen er demokrater. De vektlegger ANWR som et urørt villmarksområde med et særegent dyreliv som krever spesiell beskyttelse. I tillegg blir det argumentert med at republikanerne har overdrevet de økonomiske inntektene en petroleumsutvikling fører med seg. 1995-debatten blir godt oppsummert av sitatet fra representant Vento fra Minnesota:

In the name of balancing the budget, the Republican reconciliation bill not only creates a social deficit in our Nation, but also creates a serious environmental deficit. This legislation amounts to a wholesale degradation of America's natural resource legacy, evoking the tradition of 19th century robber barons who exploited the West. We see the imprint of special interests, including the mining, oil, and gas industries, throughout the Republican reconciliation measure. In particular, the decision to destroy forever the Arctic National Wildlife Refuge [ANWR] by permitting oil and gas exploration and drilling demonstrates the true spirit of the Republican majority. ANWR is the last great piece of American wilderness and opening the refuge area to drilling will assure destruction of this pristine wilderness (Seven-Year Balanced Budget Reconciliation Act of 1995).

4.2.2 Debattene i perioden 2001 – 2006

Konteksten

I 2001 startet presidentperioden til George W. Bush og hans administrasjon. I løpet av de to presidentperiodene kjempet han for å åpne ANWR for petroleumsutvikling. Bush' holdning til ANWR ble allerede presentert under presidentvalgkampen i 2000 der han tok avstand fra Clinton-administrasjonens beskyttende holdning overfor ANWR. I en presidentdebatt mellom Al Gore og George W. Bush høsten 2000 ble det stilt spørsmål om USAs økende oljeavhengighet. Her svarer Bush at han mener det utvinnes for lite olje, gass og kull. Han kritiserer også Gore og Clinton-administrasjonene for å fokusere for lite på amerikansk oljeproduksjon. Bush hevder at den eneste muligheten for å bli mindre uavhengige av utenlandsk olje er å øke produksjonen i USA. Bush sier han ville foretrekke at oljen man i dag kjøper fra Saddam Hussein isteden kan produseres i USA (Holsbø Eriksen 2009:83, Bush og Gore 2000).

Allerede i mai 2001 la Bush-administrasjonen fram en et nytt energiinitiativ. National Energy Policy Report (White House 2001) presenterte de viktigste utfordringene for amerikanske energi samt forslag til løsning på problemene. I følge rapporten står USA i 2001 overfor den alvorligste energisituasjonen siden embargoen i 1973 (White House 2001:viii).

Det startet med energikrisen i California i 2000 og 2001. Energiprisen stiger utover hele 2000-tallet og amerikanerne blir mer avhengig av importert olje og gass. Energipolitikken fortsetter på samme måte utover 2000-tallet (Holsbø Eriksen 2009:101, Offerdal 2010:51).

Terrorangrepet 11.september endrer selvfølgelig administrasjonens prioriteringer. Administrasjonen uttrykker sterk bekymring for økende avhengighet av utlandet. ANWR er som vi allerede har sett en viktig del av Bushs energipolitikk før 11.september, men terrorangrepet understreker for administrasjonen hvor viktig det er med økning i den amerikanske energiproduksjonen.

I perioden 2000-2005 kontrollerte republikanerne begge kamrene i Kongressen. Unntaket er da Senator James Jeffords forlater partiet i juni 2001, erklærer seg for uavhengig og allierer seg med demokratene. Demokratene tar også over kontrollen i Senatet i 2002.

Debatten

SAFE Act 2001, Energy Policy Act of 2003 og Energy Policy Act of 2005

Fra og med 2000 blir ANWR-debatten intensivert og det blir lagt fram flere lovforslag for å åpne ANWR for petroleumsutvikling. I dette avsnittet vil jeg ta for meg SAFE Act fra 2001 og Energy Policy Act of 2003. SAFE Act er det første lovforslaget som inkluderer ANWR som blir debattert i Kongressen siden budsjettforslaget i 1995.

Lovforslagene som ble stemt over i 2001 og i 2003 hadde den samme lovteksten som utgangspunkt. Loven ble i begge tilfeller vedtatt og ville dermed ha tillatt oljeboring i ANWR, men forslagene ble stoppet da de ikke ble vedtatt i Senatet. Både i 2001 og i 2003 er det to tillegg fra representantene Markey og Johnson og Sununu (2001) og Wilson (2003) som blir debattert. Tillegget fra Markey og Johnson stryker delen som ville ha åpnet ANWR for utvikling. Tillegget fra Sununu og Wilson begrenser en utvikling i ANWR til et område på ca. 8000 km² (2000 acres). Ved begge avstemningene ble Markey-Johnson tillegget nedstemt, mens Sununu og Wilsons tillegg ble vedtatt (se nærmere om definisjonskampene som er særlig tydelig i disse debattene nedenfor).

Diskursene som blir uttrykt i debattene er i stor grad de samme. I 2001 ser man det første tegnet til at energisikkerhet, energiavhengighet og høye oljepriser blir vektlagt i debatten. Energiavhengighetsdiskursen er den dominerende diskursen i 2001, 2003 og 2005. Aktørene som benytter denne diskursen er republikanerne. Forkjemperne for en petroleumsutvikling forsøker å sette ANWR på dagsorden ved å presentere ANWR som en hastesak av nasjonal interesse og en mulig løsning på USAs energikrise. Dette ser vi blant annet i 2001-debatten der representantene forsøker å skremme med at Saddam Hussein har kontroll over markedet og at man dermed legger USAs skjebne i andres hender:

This oil we must have for this Nation.[...]so that Saddam Hussein cannot control the market, cannot drive the gasoline prices up (SAFE Act 2001).

Today, America is more dependent on foreign sources of oil than ever before-1 million barrels a day from Saddam Hussein's Iraq. [...] This is a national security issue as much as an energy issue. The President's energy plan calls for the opening of a small portion of the Arctic National

Wildlife Refuge (ANWR) to reduce America's dependence of foreign oil (SAFE Act 2001).

Alternative løsninger-diskursen blir også uttrykt i denne perioden. Aktørene som benytter denne diskursen er demokratene. Representantene peker på at man har et for høyt forbruk. Det vektlegges også at det finnes andre energikilder som er bedre egnet enn petroleumsutvikling i ANWR for å løse det amerikanske energiproblemet:

We will never be oil independent. We can do more about reducing our dependence on foreign oil by raising the miles-per-gallon standards,[...] (SAFE Act 2001).

The bottom line is, we are not resolving our energy needs, because we are not conserving. We'll just continue to consume more and waste more, consume more and waste more, and act like it doesn't matter. We are on a demand course that is simply unsustainable! (SAFE Act 2001).

Sammenlignet med 1995 blir det nå også tatt i bruk en ny teknologioptimismediskurs. Aktørene som benytter denne diskursen er republikanerne. Representantene argumenterer for at det er mulig med både vekst og vern. De mener at moderne teknologi muliggjør utvikling innenfor et begrenset område som vil begrense miljøskadene.

Our technology has changed since the North Slope was first developed decades ago. We have a much more efficient and robust and less intrusive effort in anywhere, whether it is off the coast of Texas, or in ANWR (SAFE Act 2001).

Miljøverndiskursen er fortsatt viktig og det er et stort fokus på verdien av å bevare ANWR. Aktørene som benytter denne diskursen er demokratene. Området blir fortsatt beskrevet som et urørt (pristine) villmarksområde. Miljødiskursen mener teknologisk utvikling ikke forsvaret en utvikling i ANWR. For det første er det en verdi i seg å bevare unike naturområder. For det andre blir det hevdet at selv ny teknologi vil føre til vedvarende skader på området. I motsetning til i 1995 blir også urbefolkningens interesser vektlagt. Fra og med 2001 vektlegger representantene også forholdet indianerstammene har til ANWR og hvordan deres kultur avhenger av dette landområdet og av caribou-flokkene.

[...]this is no ordinary land. This is a cathedral of nature. It is an American inheritance, and it is our responsibility to protect it (SAFE Act 2001).

Pillaging the Arctic will not solve our energy problems. It will, however, endanger precious habitat and wilderness and will endanger the way of life for thousands of Alaskan natives (SAFE Act 2001).

Representantene beskriver oljeindustrien som trussel mot bevaringen av ANWR.

None of us, of course, knows exactly what the industry would do if we let them loose in the refuge because drilling and producing oil is a messy, enexact, unpredictable business. One thing we know for sure is that it would not look like a nice, neat, red dot on a white background (Energy Policy Act of 2003).

I 2001 og 2003 er det tydelig en kamp om å definere ANWR. Jeg vil gå nærmere inn på disse to definisjonskampene da de er relevante for å forstå debattene i 2001 og 2003. Dette er også en god illustrasjon av forskjellene i diskursene. Den første diskusjonen tar for seg definisjonen av ANWR, mens den andre diskusjonen tar for seg muligheten for å begrense utviklingen til et område på 8000 km². Hovedessensen i debatten om en begrensning på 8000 km² er om det er en ansvarlig balansegang og et godt kompromiss som vektlegger USAs behov for vekst og vern. Eller er det en «ulv i fåreklær» og et triks for å late som man er mer miljøvennlige enn man er?

Definisjon av ANWR

Måten ANWR blir definert på har mye å si for å forstå hvilket handlingsrom man har og hvilke alternativer som muliggjøres. Det er en tydelig forskjell mellom hvordan utviklingsforkjempere og miljøvernere omtaler ANWR. Aktørene som i hovedsak peker på at man definerer ANWR ulikt er republikanerne. Tilhengere av en petroleumsutvikling påpeker at man ikke skal bore i ANWR, men i 1002-området. For forkjempere av en petroleumsutvikling er det viktig å påpeke at en del av ANWR er utnevnt til villmarksområde og dermed har den høyeste miljøbeskyttelsen etter amerikanske lover. Det er dermed ikke aktuelt å bore etter olje i denne delen av ANWR. Det er derimot området langs kysten helt i

nord, 1002-området som utviklingsstriden står om. For utviklingsforkjempere er det viktig å understreke denne forskjellen. Et av argumentene som ofte blir nevnt for å understreke forskjellen på 1002-området og ANWR går tilbake til ANILCA-loven i 1980. 1002-området ble satt til side for geologiske undersøkelser og den endelige avgjørelsen om statusen til dette området ble utsatt til en senere Kongress. Dette blir benyttet av utviklingsforkjempere for å bevise at områdets formål er petroleumsutvikling.

Ved å presentere ANWR på denne måten, kan det bli lettere å legitimere utvikling. Man viser på den ene siden at vern er viktig, men at man samtidig kan satse på vekst ved å utvikle deler av området. Dette er argumenter som vi finner igjen i teknologioptimismediskursen.

I tillegg til uenighetene om 1002-området, er det også uenigheter i definisjonen av ANWR som et urørt område. Det blir stilt spørsmål ved hvor vakkert og unikt ANWR er og det blir understreket at ANWR er et farlig sted å oppholde seg. Få mennesker har mulighet til å bo i området og man må være godt vant til å ferdes i villmarken før man kan besøke ANWR som turist. Representant Young påpeker at ANWR ikke er et urørt område (pristine), men et fiendtlig område (hostile). Ved å bruke motsatsen til pristine tar han med vilje avstand fra denne beskrivelsen og stiller spørsmål ved argumentene som blir brukt i miljødiskursen:

I do not understand how Members can stand here and talk about the pristine area when they do not know what they are talking about. This is an area that is very hostile; but also this area has people who live there that support this. This is not a pristine area (Energy Policy Act of 2003).

1002-området blir definert som et ubeboelig land, hvor det ikke finnes noe liv og klimaet er hardt året rundt. Utviklingsforkjemperne forsøker også å løfte fram at beskrivelsen av ANWR som miljøorganisasjoner og miljøforkjempere forfekter ikke holder mål.

Republikaneren Rehberg bruker innlegget sitt til å påpeke at det finnes to ulike beskrivelser av ANWR. Den første beskrivelsen blir benyttet av miljøvernorganisasjoner: «The first ANWR is beautiful mountain scenery that seems to go on forever. It is a world of wildlife, a refuge from the noise and disruption of human community» (Energy Policy Act of 2003).

Men denne beskrivelsen passer ikke for 1002-området, området debatten handler, ifølge representanten:

It is tundra, an old military site, and Eskimos who have lived and hunted and survived around here for thousands of years. You won't see this ANWR on Sierra Club posters. That is because it is not really a refuge, it is a land of many uses This is Eskimo country. It has a thriving village whose residents work at local jobs and hunt for caribou, whales, and all the other animal species that have always sustained our people (Energy Policy Act of 2003).

That part of ANWR is one of the bleakest, most remote places on this continent, and there is hardly any other where drilling would have less impact on the surrounding life in the world. [...] Even the most ardent people concede that, in the winter, with 70 below zero temperature, it is no paradise; however, it is no paradise in the summertime either (SAFE Act 2001).

Motstanderne av utvikling i ANWR er derimot ikke opptatt av å klassifisere de ulike delene av ANWR. Motstanderne erkjenner at det kun er diskusjon om å åpne 1002-området, men at det er like galt å utvikle dette området som andre deler av ANWR. Derfor er ikke dette et tema for demokratene.

Diskusjon om betydningen av 8000 km²

Den andre store diskusjonen i disse debattene tar utgangspunkt i forslaget om å begrense utvikling til ca 8000km². Republikanerne og utviklingstilhengere vektlegger at ca 8000km² er en liten del av ANWR og lovforslaget blir presentert som en balansert tilnærming mellom vekst og vern. Dette er gode eksempler på hvordan teknologidiskursen og miljøverndiskursen kjemper om å få definere ANWR-saken.

Demokratene og motstanderne av å begrense en utvikling til et geografisk område på ca 8000km² er sterkt uenige i påstanden om at dette er et miljøtiltak. Denne representasjonen er sterk kritisk til muligheten for å begrense petroleumsutvikling til et geografisk område. Her blir det fokusert på at en industriell utbygging krever en infrastruktur for å frakte oljen ut fra området. Dermed er det nødvendig med utbygging også utenfor et område på 8000km². Som demokratene Markey påpeker:

The industry says it will just be a little red dot. [...]which is not how one drills because these are a lot of other things that need to be done to be successful in bringing oil and gas out of any part of this refuge. Two hundred miles of pipeline can be built into the refuge. Two hundred miles of roads can be built into the refuge. Twenty oil fields can be fit into the refuge. That does not even count the ice roads, the water, the trucks, the pollution and on and on (SAFE Act 2001)

Demokraten Johnson omtaler forslaget som en ulv i fåreklær fordi man unnlater å nevne installeringer utenfor 8000km² og at selv med en slik begrensning vil dette føre til miljøskader. Hun mener at forslaget ikke er et miljøvennlig forslag og forslaget blir beskrevet som et villspor i ANWR-saken. En begrensning vil uansett føre til store ødeleggelser og ANWR vil ikke lenger være et urørt område slik representanten Inslee påpeker:

You can limit it all you want, but the bottom line is this: you are defacing an American wilderness established during the Eisenhower administration. We should not let George Bush put asunder what the Dwight David Eisenhower administration created. We should not put a mustache on this Mona Lisa (SAFE Act 2001).

Hvorfor ble dette en stor diskusjon i Huset? I denne debatten foregår det en intens definisjonskamp om hvor stor del av ANWR som vil bli berørt. Hvis man erkjenner at man kan begrense utbyggingen til 8000km² kan man argumentere med at man tar hensyn til miljøet. Dermed vil det være enklere for representantene å legitimere en utvikling i området. Den andre siden er krasse i kritikken av forslaget og mener man blir misledet til å tro at man handler miljøvennlig når man ikke gjør det. Kan man egentlig si at noen vinner definisjonskampen? I perioden er det republikanerne som har flertallet i Huset. I tillegg blir forslagene vedtatt, noe som burde tilsi at republikanerne og utviklingsforkjemperne vinner definisjonskampen. Likevel fortsetter diskusjonen gjennom 2000-tallet og demokratene gir seg ikke.

Energy Policy Act of 2005 skiller seg ikke stort ut fra debattene i 2001 og 2003. Ett nytt argument motstanderne bruker i denne fra 2005 er at ANWR er en trojansk hest, som vil sette presedens for å åpne andre kontroversielle områder for petroleumsvirksomhet:

Big Oil's priorities go beyond ANWR. Opening ANWR to drilling sets a precedent for the opening of other protected areas in the future. So to my friends in California and Florida, they should know one thing: they are probably next (Energy Policy of 2005).

Et argument som er sjeldent på nei-siden er at man bør vente med å utvikle oljen. Dette synspunktet fremmes av representant Moran fra Virginia. Han er demokrat og vil helst ikke at ANWR skal utvikles, men hvis man først skal utvikle ANWR bør man vente. Da har man en oljereseve som kan brukes som buffer. Hvis det er slik at dagens teknologi kan beskytte ANWR, vil også morgendagens teknologi være bedre og dermed er det gode grunner til å utsette ANWR-beslutningen.

Representant Davis, demokrat fra California, presenterer et annet synspunkt som ikke er like dominerende i debatten. Hun påpeker at USA ikke kan bli «self-sufficient» uten å senke etterspørselen. Hun deler oppfatningen innenfor alternativløsning diskursen, som mener at ANWR ikke vil ha noen effekt på USAs avhengighet på importert olje.

Kort oppsummert kan man si at debattene i 2001, 2003 og 2005 har endret karakter siden 1995. Den dominerende diskursen i perioden er energiuavhengighetsdiskursen.

Hovedrepresentasjonen består i at ANWR er løsningen på USAs energiproblem. Jeg har også vist at diskursene om teknologioptimisme, alternative løsninger og miljøvern blir uttrykt i disse debattene. Representasjonene innenfor teknologioptimisme peker på at det er mulig med både vekst og vern på grunn av morderne teknologi. Hovedrepresentasjonene som blir uttrykt innenfor alternativ løsning-diskursen er at ANWR er et blindspor, og at man må finne andre løsninger på energikrisen. Miljøverndiskursen er lik debatten i 1995. Representasjonen som blir uttrykt vektlegger fortsatt ANWR som et sjeldent område som er verdt å bevare. I denne perioden blir det også uttrykt representasjoner som peker på urfolkets tilknytning til ANWR. Aktørene som uttrykker energiuavhengighetsdiskursen og teknologioptimismediskursen er i hovedsak republikanere. Aktørene som benytter alternative løsninger-diskursen og miljøverndiskursen er i hovedsak demokrater.

Defense Appropriations Act- 2005

Denne debatten skiller seg spesielt ut fra de andre debattene i analysen. Lovforslaget som blir debattert er forsvarrets budsjettforslag, men etter et møte i kamrenes koordinerende komite (Conference Committee) blir lederne enige om å legge inn et avsnitt som tillater petroleumsutvikling i ANWR. Det var den republikanske senatoren fra Alaska, Ted Stevens, som fremmet forslaget om ANWR i forsvarsbudsjettet. Inkluderingen av ANWR i forsvarsbudsjettet blir sterkt kritisert og mesteparten av debatten handler nettopp om at ANWR ikke hører hjemme i et forsvarsbudsjett. Det blir pekt på at ANWR er et kontroversielt emne som behøver en grundigere behandling i Kongressen enn det som er tilfellet med dette lovforslaget.

Hoveddiskursen er at man bruker amerikanske soldater som gisler for å løse ANWR-saken. Dette innebærer at man er nødt til å vedta forsvarsbudsjettet og at man muligens vil godta en gjennomføring av ANWR på grunn av at budsjettet er en hastesak. Motstandere hevder at forslaget er en gavepakke til industrien og demokratenes representanter påstår at dette er måten republikanerne betaler tilbake kampanjepengene sine på.

Argumentene som blir benyttet for å åpne ANWR kan plasseres i en energiuavhengighetsdiskurs. Man er tvunget til å produsere oljen som finnes i ANWR på grunn av den amerikanske energikrisa. I denne debatten er derimot denne representasjonen i mindretall, noe som skyldes den massive kritikken av prosessen og inkluderingen av ANWR. I denne debatten tar også republikanere som har vært og er tilhengere av ANWR-utvikling avstand fra å inkludere ANWR. Aktørene som argumenterer mot ANWR-utvikling er både demokrater og republikanere, kun republikanere argumenterer for en petroleumsutvikling.

Lovforslaget ble først vedtatt, men 4 dager senere ble Senatets utkast til lovforslag vedtatt i Huset. Her var ANWR fjernet fra den endelige lovteksten.

Inkluderingen av ANWR i forsvarsbudsjettet sier oss noe om hvor viktig ANWR-saken har blitt. I denne debatten blir det i tillegg til de fire diskursene uttrykt sterk kritikk mot prosessen med å inkluderingen av ANWR i lovforslaget. Huset måtte tilslutt vike for Senatets lovforslag og selv når republikanerne har majoriteten i Kongressen blir dette lovforslaget for kontroversielt til å få gjennomslag.

American-Made Energy and Good Jobs Act -2006

Denne debatten går rett i ANWR-debattens kjerne da lovforslagets formål kun vil åpne ANWR for petroleumsutvikling. Som lovforslagets tittel peker på fokuserer lovforslaget på å øke amerikansk produsert energi og opprettelsen av amerikanske arbeidsplasser. Aktørene som benytter de ulike diskursene skiller seg ikke ut fra de andre debattene.

Energiuavhengighetsdiskursen blir fortsatt brukt av republikanerne for å argumentere for petroleumsutvikling. Republikanerne benytter også teknologioptimismediskursen. Alternativ løsning-diskursen sammen med miljødiskursen blir brukt av demokratene for å argumentere mot petroleumsutvikling.

Debatten om dette lovforslaget er omfattende og alle diskursene jeg har redegjort for kommer til uttrykk. Det er dette som er karakteristisk for 2006-debatten.

4.2.3 The PIONEERS Act -2012 (“Protecting Investment in Oil Shale. The Next Generation of Environmental, Energy and Resource Security Act”)

Konteksten

Med valget av President Barack Obama får man igjen i 2009 en administrasjon som er motstander av petroleumsutvikling i ANWR. Obama uttalte at han er imot en boring i ANWR fordi det vil ødelegge et beskyttet naturområde, og at ANWRs oljereserver ikke vil ha noen innvirkning på oljeprisen eller ha noen større betydning for amerikansk energiuavhengighet (ANWR.org 2013c). Administrasjonen støttet ikke PIONEERS Act i 2012. I en uttalelse fra februar 2012 uttalte administrasjonen at man ikke vil åpne for utvikling i ANWR og omtaler området som et «*pristine natural habitats not suitable for resource extraction*» (White House 2012). Etter valget i 2006 hadde demokratene flertall i begge kamrene Kongressen. Valget i 2010 førte igjen til republikansk flertall i Huset, mens demokratene beholdt Senatet.

I 2009 foregår det store endringer i amerikansk energipolitikk. Skifergassrevolusjonen tar til dette året, en revolusjon som dramatisk endrer den amerikanske energisituasjonen. Skifergass er en naturgass som hovedsakelig består av metan og finnes i bergarten skifer. Skifergass er ikke en ny oppdagelse, men ny teknologi har muliggjort en kommersiell utvinning av gassen

(Helm 2011:76, Rogers 2011:121). Veksten av skifergass økte med 45 prosent i perioden 2005-2010, og i 2010 utgjorde ikke-konvensjonell gassproduksjon 60 prosent av den amerikanske gassproduksjonen. Det internasjonale energibyrået (IEA) forventer at produksjonen av skifergass vil fortsette å øke (IEA 2012a:102). I IEAs rapport om ikke-konvensjonell gass i november 2012 blir det predikert at USA innen 2020 vil bli verdens største globale oljeprodusent. Dette skyldes den nye teknologien som muliggjør utvinning av ikke-konvensjonell gass og olje i USA. Det blir også forventet at USAs oljeimport vil synke slik at USA vil bli netto oljeeksportør omkring 2030 (IEA 2012b:1). Dette er dramatiske endringer i den amerikanske energisituasjonen, og den amerikanske drømmen om energiuavhengighet kan bli en realitet.

Debatten

Med skifergassrevolusjonen kunne man tenke seg at ANWR har mistet sin betydning som et virkemiddel på veien mot energiuavhengighet. Det er derfor meget interessant at ANWR blir debattert i Huset i 2012 i forbindelse med PIONEERS Act. Dette er en interessant mulighet til å undersøke mulige effekter av endringene i energimarkedene på diskursene.

Debatten om PIONEERS Act er i hovedsak en debatt om et lovforslag som vil øke investeringene i skiferolje. Lovforslaget inneholder i tillegg et avsnitt om å åpne for petroleumsvirksomhet i ANWR. Selv om jeg kun har sett på en debatt og ANWR ikke er hovedinnholdet i forslaget, kan det si oss noe om hvordan ANWR omtales i den nye energisituasjonen USA befinner seg i.

Aktørene som tar opp ANWR i sine debattinnlegg representerer begge partiene.

Republikanerne argumenterer for en åpning i ANWR, mens demokratene argumenterer mot en åpning i ANWR.

Min analyse av the PIONEERS Act viser at det fortsatt er sterke interesser for å åpne ANWR for petroleumsutvikling. Representasjonene som kommer til uttrykk i den nyeste debatten skiller seg ikke mye ut fra de tidligere debattene, og det er argumentet om at USA trenger å øke egen energiproduksjon som blir mest vektlagt.

Energiuavhengighetsdiskursen er fortsatt aktuell i 2012. Republikanerne hevder at det finnes store oljeforekomster i ANWR. De vektlegger at det er fossilt brensel som er den billigste energitypen og derfor må man fortsatt satse på fossilt brensel. Forkjemperne mener man ikke

har oppnådd energiavhengighet ennå. Sitatet nedenfor av representant Hastings peker på at man fortsatt må satse på amerikansk energiproduksjon.:

Since this President took office, Mr. Chairman, gasoline prices have climbed by 91 percent. Meanwhile, Iran is threatening to close off the Strait of Hormuz, which is responsible for transportation of almost 17 million barrels of oil a day, or 20 percent of all oil traded. Prices will only climb higher if we don't take action now to increase our energy independence and develop our own energy resources. Today, Mr. Chairman, Republicans are moving forward with a plan to create more jobs and create more American energy (PIONEERS Act, 2012).

Representantene fortsetter å omtale oljeindustrien på en positiv måte. De vektlegger at oljeindustrien er viktig for amerikansk økonomi fordi USA er avhengig av petroleum. Diskursen som blir benyttet i 2012 er pessimistisk. Republikanerne fokuserer på at USA støtter utlandet ved å ikke åpne ANWR, mens amerikanere med lav inntekt taper på dette. Det blir fortsatt benyttet argumenter om hvordan ANWR-utvikling vil skape nye arbeidsplasser.

Representantene uttrykker fortsatt bekymring for høye energipriser og at man ikke har noen garantier for at den amerikanske naturgassen forblir i USA. Hvis gassprisene forblir lave i USA er man bekymret for at gassen blir solgt til andre gassmarkeder, som i Asia, der gassprisene er høyere. Det blir også framhevet at man fortsatt er avhengige av olje som blir importert fra utlandet. Selv om USA har store gassreserver, er man fortsatt bekymret for at USA er avhengige av utlandet og en økning i amerikansk produksjon er den løsningen som blir forfektet.

Der man tidligere var bekymret for import av energi fra utlandet er man nå bekymret for at naturgassen blir eksportert til utlandet. Derfor er det fortsatt viktig å ha tilgang til amerikansk produsert energi og skifergassen blir ikke benyttet for å argumentere for at man har nådd energiavhengighet. Samtidig anerkjenner og lovpriser både republikanerne og demokratene det amerikanske funnet av naturgass.

Teknologioptimismediskursen blir benyttet av republikanerne for å understreke at det er mulig med en sikker og ansvarlig utvikling av ANWR, men denne diskursen er ikke den viktigste i 2012-debatten.

Demokratene vektlegger argumenter fra miljødiskursen. Representantene vektlegger at ANWR er et naturlig underverk som ikke må utvikles. ANWR blir omtalt som en kronjuvel. Miljødiskursen som blir benyttet i 2012-debatten skiller seg ikke stort fra tidligere debatter. Forskjellen er at demokratene ikke benytter dyrelivet og urfolkets tilknytning til ANWR som argumentasjon. Dette kan være tilfeldig, da ANWR ikke er hovedtemaet i lovforslaget, og man vektlegger at området er særegent. Dyreliv og urfolkets tilknytning til området er en del av denne beskrivelsen, selv om det ikke blir påpekt direkte.

Demokratene er også kritiske til hvilke interesser «Big Oil» har i ANWR. Republikanerne får kritikk for å gi en gavepakke til oljeindustrien. Representant Markey hevder blant annet at å subsidiere oljeindustrien er bortkastet fordi industrien tjener gode penger og ikke er i krise. Representantene stiller også spørsmål ved om ANWR vil sette presedens for utvikling i andre kontroversielle områder.

Alternativ løsning-diskursen kommer også til uttrykk i denne debatten. I redegjørelsen over diskursene i avsnitt 4.1 beskrev jeg alternativ-løsning diskursen som motstander av petroleumsutvikling. I de andre debattene brukes det mye tid på å foreslå alternative løsninger som ikke inkluderer petroleumsutvikling. I 2012 presenteres det derimot alternative løsninger til ANWR som inkluderer økt amerikansk energiproduksjon. Demokratenes Markey ønsker å gå videre med Obamas forslag om å åpne 75 prosent av kystlinjen for boring. En slik argumentasjon erkjenner at man må øke amerikansk oljeproduksjon, men at man har andre områder enn ANWR som kan åpnes for utvikling.

Markey har også et annet forslag for å øke amerikansk energiuavhengighet som vektlegger USAs nye energisituasjon. Siden gassmarkedet i motsetning til oljemarkedet ikke er et globalt, men et regionalt marked burde USA bruke dette til sin fordel, sier han. Fordi oljeprisen er lik på det globale markedet er skifergassrevolusjonen en unik mulighet for USA til å bli energiuavhengighet, mener Markey. Da må man legge om energibruken slik at blant annet energiproduksjonen og drivstoff til kjøretøy kan benytte naturgass istedenfor olje. Som Markey sier «Saudia Arabia is the Saudia Arabia of oil. We are the Saudia Arabia of natural gas. Why don't we use that to our advantage?» (PIONEERS Act 2012).

Kort oppsummert er det fortsatt energiuavhengighetsdiskursen som er dominerende i debatten. Det er interessant at skifergassrevolusjonen ikke blir benyttet som argument for at man kan nå energiuavhengighet uavhengig av petroleumsutvikling i ANWR. De andre

diskursene kommer også frem i denne debatten. Den største forskjellen er at alternativ-løsning diskursen ikke konkret peker på løsninger som omhandler fornybar energi. Dette kan være en tilfeldighet at man ikke bruker dette argumentet, men det kan også bety at representantene som benytter denne diskursen ønsker å vektlegge andre energikilder. Aktørene skiller seg ikke ut fra tidligere debatter, demokratene er i hovedsak mot ANWR-utvikling, mens republikanerne er for en ANWR-utvikling.

4.3 Hvordan har konteksten påvirket debatten?

4.3.1 Sammenfaller endringer i ANWR-debatten med konteksten?

En viktig karakteristikk av debattene er et økende fokus på energiuavhengighetsdiskursen. Min analyse viser at 1995-debatten er den eneste debatten der energiuavhengighetsdiskursen ikke blir uttrykt. Samtidig blir energiuavhengighetsdiskursen den dominerende diskursen på 2000-tallet. Fra og med 2001 ser jeg en betraktelig økning i argumenter som kan plasseres innenfor en energiuavhengighetsdiskurs. Denne tendensen øker utover 2000-tallet. Energiuavhengighetsdiskursen er også dominerende i 2012-debatten.

Kan denne økningen forklares med at konteksten endret seg? Gjennomgangen av konteksten og energipolitikken på 1990-tallet viser at energisituasjonen var stabil. Energipolitikk var ikke høyt prioritert av Clinton-administrasjonen. Siden energipolitikk ikke ble vektlagt av hverken politikere eller opinionen er det ikke overaskende at energiuavhengighetsdiskursen er fraværende i ANWR-debatten. Motstandere av utviklingen i 1995 benytter seg kun av argumenter som kan plasseres innenfor en miljødiskurs. Clinton-administrasjonen benyttet seg av en miljøvennlig tilnærming til energipolitikk. Administrasjonen satset på miljøenergiltak som fornybar energi og energieffektivitet. Dette kan ha gjort det lettere å argumentere med miljøvennlige argumenter, da dette var aktuelle temaer på dette tidspunktet.

Representantene som uttaler seg negativt til en åpning av ANWR representerer demokratene. Selv om det ikke kommer fram argumenter for en åpning av ANWR i 1995-debattene blir republikanerne nevnt av demokratene som arkitektene av budsjettforslaget. Dette stemmer fordi republikanerne hadde majoriteten i begge kamrene etter valget i 1994. Dermed får republikanere lederposisjoner i komiteene og har større mulighet til å påvirke lovforslag. Med

majoritet i Huset vil det være enklere å få gjennomslag for republikanske lovforslag. Det er republikanerne som ønsker en åpning av ANWR.

1995-debattens manglende energiuavhengighetsdiskurs sammenfaller med liten interesse for energipolitikk og en stabil energisituasjon i samme periode.

Fra og med 2001 blir energiuavhengighetsdiskursen omtalt for første gang i perioden. Argumenter som kan plasseres innenfor denne diskursen øker utover 2000-tallet. Samtidig med denne økningen endrer konteksten seg i stor grad. For det første blir George W. Bush valgt til president i 2001. Bush satser sterkt på å endre den amerikanske energipolitikken og petroleumsutvikling i ANWR er en hjørnestein i denne politikken. Terrorangrepet 11. september fører med seg en dramatisk endring i amerikansk politikk. Dette understreker for administrasjonen at nasjonal sikkerhet og energisikkerhet er to sider av samme sak. Bushs tro på at en økning av nasjonal petroleumsproduksjon vil øke den amerikanske energiuavhengigheten understreker at ANWR er en viktig brikke i spillet. Bush er aktivt ute og støtter lovforslag som vil åpne ANWR for petroleumsvirksomhet.

Gjennomgangen av debattene i 2001 og 2003 viser at man allerede før 11. september argumenterte for en åpning av ANWR som kan plasseres i en energiuavhengighetsdiskurs. Dette kan knyttes til økte energipriser i 2000 og 2001 samt energikrisen i California i samme periode. Allerede nå advarer republikanerne mot å være avhengige av utlandet og det advares spesielt mot at Saddam Hussein kontrollerer tilgangen på energi.

Det er ikke stor forskjell på energiuavhengighetsdiskursen etter 11. september. Man kan selvfølgelig spørre seg hvor stort fokus som ville ha ligget på energisikkerhetspolitikken og økningen av amerikanske petroleumsproduksjon uten terrorangrepet, men som vi har sett hadde Bush en tydelig energistrategi allerede før 11. september.

I 2001, 2003, 2005 og 2006 sammenfaller en økning i bruken av energiuavhengighetsdiskursen med stigende oljepriser og økt fokus fra Bush-administrasjonen på å oppnå energiuavhengighet. På 2000-tallet ligger derfor det meste til rette for at debatten skulle favorisere en åpning og argumenter med energisikkerhet.

Den kontroversielle inkluderingen av ANWR i forsvarsbudsjettet i 2005 illustrerer hvor viktig ANWR er for republikanerne. Denne debatten illustrer også hvor kontroversiell ANWR-saken er når utviklingsforkjempere fra republikanerne går i mot sitt eget lederskap i Kongressen.

I valget i 2006 fikk demokratene flertallet i begge kamrene i Kongressen. Dette gjentok seg også i valget i 2008. Dette sammenfaller med at ANWR-saken ikke ble debattert i Huset i perioden som demokratene kontrollerte Kongressen. Etter valget i 2010 gjenerobret derimot republikanerne flertallet i Huset mens demokratene beholdt Senatet. Etter at republikanerne overtar Huset i 2010 blir ANWR igjen debattert i 2012.

Den siste debatten jeg har analysert fra 2012 skiller seg ikke stort fra resten av debattene på 2000-tallet med hensyn til å benytte en energiuavhengighetsdiskurs. Dette er meget interessant fordi konteksten igjen har endret seg. Man har nå en president fra demokratene som er sterkt imot en åpning av ANWR, mens republikanerne har flertallet i Kongressen. Fra og med 2009 endres den amerikanske energisituasjonen på grunn av skifergassrevolusjonen. Store skifergassfunn kan føre til at drømmen om energiuavhengighet kan bli en realitet. Derfor er det interessant at ANWR igjen blir drøftet.

2012-debatten viser tydelig at energiuavhengighetsdiskursen ikke har mistet sin betydning. Republikanerne foreslår fortsatt å åpne ANWR for petroleumsutvikling. Argumentene for en åpning av ANWR skiller seg ikke ut fra 2000-tallet. I tillegg til energiuavhengighetsdiskursen er det ny teknologidiskursen som blir benyttet for å argumentere for en petroleumsutvikling. Demokratene støtter seg på argumenter som kan plasseres innenfor miljødiskursen og alternativ løsning-diskursen.

Den økende bruken av energisikkerhetsargumenter sammenfaller med energipolitikk og høye energipriser. Unntaket er 2012-debatten der den endrede energisituasjonen ikke umiddelbart tilsier en petroleumsutvikling i ANWR. Til tross for dette er ANWR inkludert i lovforslaget i 2012. Dette kan tyde på at det finnes sterke interesser for åpne ANWR for utvikling uavhengig av den amerikanske energisituasjonen. Nedenfor i avsnitt 4.3.3 vil jeg diskutere noen slike forklaringer.

4.3.2 Partienes argumentasjon og diskurs

Et gjennomgående funn i ANWR-forskningen er forholdet mellom partiene og holdning til petroleumsutvikling i ANWR. Som vi har sett i kapittel 1 peker både McMonagle og Holsbø Eriksen på at republikanerne favoriserer en petroleumsutvikling i ANWR, mens demokratene er motstandere av en slik utvikling i ANWR. Hvordan forholder mine funn seg til dette?

Jeg finner også støtte for denne påstanden i mine undersøkelser. I 1995 er det kun demokrater som argumenterer mot en petroleumsutvikling. Alle argumentene kan plasseres i en miljødiskurs. Selv om ingen republikanere argumenterer for en åpning i 1995, er det republikanerne som har flertallet i Huset og som har inkludert ANWR i lovforslaget.

Når vi ser nærmere på argumentene og diskursene som blir benyttet på 2000-tallet, er det også tydelige forskjeller mellom demokratene og republikanerne. Det er i hovedsak republikanerne som benytter en energiavhengighetsdiskurs. I tillegg er det republikanere som argumenterer for at ny teknologi begrenser miljøskadene i ANWR. Demokratene benytter seg av alternativ løsning-diskursen og miljødiskursen.

Det finnes selvfølgelig unntak fra denne tendensen. I min undersøkelse har jeg kommet over flere republikanere som argumenterer mot en petroleumsutvikling i ANWR. Republikaneren Bass, uttalte seg for eksempel negativt til en petroleumsutvikling i ANWR. Han bruker argumenter fra alternativ løsning-diskursen. Han vektlegger at man må øke satsingen på fornybar energi og energieffektivitet. Han mener at dette vil gi bedre sikkerhet og økonomisk gevinst enn utvikling i ANWR vil bety. Republikaneren Boehlert er også imot en åpning i ANWR. Hans argumenter kan plasseres innenfor miljødiskursen og alternativ løsning-diskursen. Han mener at ANWR er et urørt område som ble satt til side for bevaring. Han argumenterer også for at amerikanerne ønsker teknologi som benytter mindre energi og er kritisk til oljeindustrien. Dette er kun et utdrag av republikanere som er motstandere av ANWR-utvikling. Det finnes også eksempler på demokrater som er tilhengere av en petroleumsutvikling. Representant Carson er et slikt eksempel. Han argumenterer både med at verden snart er tom for olje og at man derfor må åpne ANWR fordi det tar ca. 10 år før man kan starte produksjonen. Disse eksemplene er derimot sjeldnere enn republikanere som er motstandere av utvikling i ANWR.

Jeg har også tidligere nevnt forsvarsdebatten i 2005. Her uttrykker også republikanerne motstand mot en inkludering av ANWR. Det er derimot ingen motstand mot en petroleumsutvikling i ANWR. Det er prosessen og måten man forsøker å få vedtatt ANWR på som provoserer representantene.

Debatten i 2012 avviker ikke fra de andre debattene. Republikanerne støtter en petroleumsutvikling i ANWR og begrunner dette ut ifra energisikkerhetshensyn og at ny teknologi begrenser skadeomfanget. Demokratene er imot en utvikling og benytter

argumenter som kan plasseres innenfor en miljødiskurs. Demokratene er i tillegg oppgitt over at lovforslaget vil føre til unødvendig subsidiering av oljeindustrien og at de statlige inntektene fra ANWR er beregnet for høyt.

I min analyse av debattene finner jeg støtte for påstanden om at republikanerne ønsker en petroleumsutvikling i ANWR, mens demokratene er motstandere av en slik utvikling. Undersøkelsen min har også vist at det finnes unntak både på republikansk og demokratisk side.

4.3.3 Alternative interesser for å åpne ANWR

Det er sterke interesser innad i Alaska som forfekter en petroleumsutvikling i ANWR. Som jeg redegjorde for i kapittel 3, favoriserer den politiske ledelsen åpning av ANWR. Dette kan blant annet forklares med statens avhengighet av inntekter fra petroleumsindustrien, i tillegg til at produksjonen i Prudhoe Bay har sunket siden 80-tallet. Dette kan være viktige incentiver for utvikling i Alaska. Meningsmålinger viser at flertallet av befolkningen også ønsker en petroleumsutvikling.

Som jeg tidligere har nevnt finnes det selvfølgelig motstandere av en petroleumsutvikling også i Alaska, som Gwich'in-stammen og Alaskakoalisjonen.

I husets debatt er den republikanske representanten Don Young den som oftest trekker fram hvordan en utvikling vil påvirke Alaska og han påpeker at befolkningen i Alaska støtter en utvikling. Young bruker hovedsakelig argumenter som kan plasseres i en energiuavhengighetsdiskurs. Han benytter også ny teknologidiskursen. I tillegg til denne benytter han en diskurs jeg ikke har redegjort for tidligere, en regional diskurs. Young peker på at Inupiat-eskimoene som bor i Kaktovik og resten av befolkningen i Alaska støtter en petroleumsutvikling. Han understreker ofte i innleggene sine at befolkningen er villig til å bore i ANWR fordi dette er til det beste for hele den amerikanske befolkningen. Fordelene utviklingen vil ha spesielt for Alaska argumenterer han ikke like eksplisitt for. Han peker også på at for Inupiat-eskimoene er det nødvendig med en petroleumsutvikling for å sikre en levekraftig utvikling for denne befolkningen. Innenfor den regionale diskursen kommer det også representasjoner til uttrykk som kritiserer representantene i Kongressen for å utale seg

om noe de ikke kan noe om. Young er spesielt kritisk til motstandere av en utvikling i ANWR som ikke har besøkt området. Han mener med dette at man vil få et annet inntrykk av sakens fakta hvis man personlig har sett området. Innenfor denne representasjonen kan man se en kritikk av at sentralmakten bestemmer over områder langt fra Washington D.C.

What the people want, the only people that live there, is they want safe, reasonable oil development. They want to see us and help us draw out those energy resources that are beneath their feet. We have taken the time to give them back their land, but we do not give them the opportunity to go after the resources that they need to sustain their economy (Energy Policy Act of 2003).

My people, my people the Kaktovik, they want this drilling. The Eskimos that live there want this drilling. They have seen what has happened in Prudhoe Bay, which has in fact increased the population of the caribou, increased the game population overall.

We can do this safely. To have people sit on this floor, because it is supposed to be the hall of the people, the Representatives of the people, to speak about something they know nothing about is, frankly, very disturbing to me (Energy Policy Act of 2003).

Jeg vil også trekke fram en forklaring som handler om representantens interesse i egen stat. Michael Farrar (2009) peker på at kongressmedlemmer fra kyststater langs Stillehavet og Atlanterhavet er spesielt opptatt av ANWR-saken. De vurderer ANWR som et første steg mot videre offshore boring i andre områder i USA som California og Florida. Hvis man først åpner ANWR mister flere av argumentene som unnlater boring i andre områder sin betydning. Blir det utvikling i et sensitivt område som ANWR er det vanskelig å argumentere for at California og Florida er i en annen posisjon enn ANWR (Farrar 2009:xiii) Det blir argumentert for at ANWR er en trojansk hest i ANWR-debatten og dette kan være en forklaring på at representantene er motstandere av petroleumsutvikling.

Guri Bang (2009) skriver om hvorfor det har vært vanskelig å innføre en omfattende energipolitikk i USA. Hun peker på at statene har svært ulike interesser fordi ulike stater er avhengige av forskjellig energi både som produsenter og som forbruker. Det har dermed vært

vanskelig å komme fram til kompromiss som man kan enes om. Representantene føler forpliktelse til å ikke stemme for endringer som vil negativt påvirke industrien i egen stat. Dette kan også gjøre det vanskelig å bli gjenvalgt. Dette kan også være en grunn til at man ikke har nådd konsensus i ANWR-saken. I min analyse av debattene har jeg ikke sett store tendenser til en slik argumentasjon som favoriserer egen stats interesser. Representantene begrunner i stor grad sine argumenter med at det er til USAs interesse.

En av representantene som trekker inn sin egen stat i debatten er republikaneren Tauzin fra Louisiana. Tauzin er tilhenger av petroleumsutvikling i ANWR og han stiller spørsmål ved forskjellen på hans hjemsted og ANWR. Han påpeker at det også i hans stat finnes spesielle naturområder som Louisiana Mandalay National Wildlife Refuge. Her blir det produsert olje og Tauzin ønsker å vite hvorfor man kan bore etter olje her, men ikke i ANWR.

Man skal heller ikke glemme oljeindustriens interesser av å åpne ANWR for utvikling. Som vi så i kapittel 2 er både BP, og Conoco-Phillios interessert i en petroleumsutvikling. I tillegg har motstanderne en viktig organisasjon i Alaskakoalisjonen, som aktivt arbeider mot en petroleumsutvikling.

4.3.4 Hvordan passer mine funn med ANWR-forskningen?

I tillegg til hvordan ANWR-debatten har blitt påvirket av endringer i konteksten, stilte jeg noen tilknyttende spørsmål som kunne forklare hvordan ANWR-debatten har forholdt seg mellom 1995 og 2012.

I undersøkelsene til Guber og Boss la forfatterne fram en tese om at det finnes en forbrukerdiskurs i ANWR-debatten, der forbrukerens interesser av å bore i ANWR blir brukt for å legitimere en petroleumsutvikling. I min gjennomgang av perioden blir argumenter om forbrukeren benyttet, men dette er ikke en dominerende representasjon. Innenfor de fire diskursene jeg har avdekket blir forbrukeren trukket fram som en viktig aktør som må bli hørt, dog ut ifra ulike standpunkter. Det blir spesielt vektlagt i energiuavhengighetsdiskursen og alternativ løsning-diskursen at den amerikanske forbrukerens interesser må vektlegges. I energiuavhengighetsdiskursen finnes et grunnleggende premiss om at den amerikanske hverdagen er avhengig av energi. For at amerikanerne ikke skal slite økonomisk med høye strømpriser presenteres ANWR som den eneste logiske løsningen som vil hindre økonomisk tap for den amerikanske forbrukeren.

Innenfor alternative løsninger-diskursen blir det argumentert med at den amerikanske forbrukeren ønsker alternativer til petroleum og at dette er en grunn til å satse på fornybar energi. I teknologioptimismediskursen forsøker man å lage et kompromiss som vil inkludere både vekst og vern. Dette blir ikke direkte knyttet opp mot at det er i forbrukerens interesse. Innenfor miljødiskursen blir ikke forbrukeren brukt som et argument, men man peker på at kommende generasjoner vil ha glede av ANWR. Miljødiskursen vektlegger også at amerikanerne ønsker å bevare ANWR.

Schlosser (2006) og Guber og Bosso (2007) peker på bruken av nasjonal sikkerhet i tilknytning til ANWR. Bruken av nasjonal sikkerhet kommer tydelig til uttrykk i energiuavhengighetsdiskursen. Innenfor denne diskursen settes det likhetstegn mellom energisikkerhet og nasjonal sikkerhet og hvordan ANWR vil øke mulighetene for energiuavhengighet.

Guber og Bosso (2007) peker også på at det innenfor ANWR-debatten ikke blir satt søkelys på et høyt amerikansk forbruk. Innenfor energiuavhengighetsdiskursen argumenteres det ikke for endringer i amerikansk forbruk. Det blir derimot erkjent at man har en stor energietterspørsel. Løsningen i denne diskursen er ikke å endre forbruksmønstrer, men å øke energiproduksjonen. Det finnes derimot representasjoner innenfor den alternative løsning-diskursen som peker på at endring av det amerikanske forbruket er en løsning på energiproblemet. Dette er derimot en representasjon som ikke har stor oppslutning i debatten. Dette støtter dermed påstanden til Guber og Bosso.

Terre Ryans (2010) antakelser om hvilke myter og forestillinger som blir presenter i ANWR-debatten har jeg i stor grad funnet støtte for i mine undersøkelser. Det er spesielt innenfor miljødiskursen at ANWR blir presentert som et overjordisk, hellig område. Dette blir knyttet til myten om ANWR som et urørt (pristine) område har en egenverdi som er verdt å bevare.

Jeg hadde forventet at man i større grad ville benyttet seg av metaforer knyttet til Arktis. Argumentasjonene blir kun knyttet opp mot Arktis i forbindelse med at det er et sårbart område med et spesielt hardt klima. Det er derimot ikke stor bruk av argumentasjon rundt nedsmeltingen av Arktis. ANWR blir i hovedsak sett på som et amerikansk territorium og området bør bevares fordi det er et sjeldent amerikansk område. Det blir riktignok påpekt at området også er spesielt i en internasjonal kontekst, men dette er ikke veldig fremtredende.

5 Konklusjon: oppsummering og hovedfunn

5.1 Oppsummering av diskurser

Jeg har studert endringene i Husets ANWR-debatt ved å bruke en diskursanalytisk tilnærming som er inspirert av Dryzek (1997). Jeg har avdekket fire hoveddiskurser i perioden 1995-2012 ved å se på representasjoner, aktører og metaforer.

Den dominerende diskursen er energiuavhengighetsdiskursen. Her går man ut ifra at den amerikanske energikrisa kan løses ved å øke den amerikanske energiproduksjonen. Innenfor denne diskursen blir ANWR fremstilt som en løsning på energikrisa. Det blir vist stor tro på at det finnes store petroleumsforekomster i ANWR, og at petroleumsutvikling i området vil senke energiprisene. Representantene presenterer avhengighet av utenlandsk energi som en trussel for nasjonal sikkerhet. Aktørene som benytter seg av denne diskursen er republikanerne. Metaforer som blir benyttet er en negativ beskrivelse av å være avhengige av utlandet.

Alternativ løsning-diskursen er en motsats til energiuavhengighetsdiskursen. Innenfor den alternative løsnings-diskursen presenteres det andre veier for å nå målet om energiuavhengighet. Det blir pekt på tiltak som energieffektivitet og fornybare energikilder. Det uttrykkes skepsis over hvor store petroleumsreserver som finnes i ANWR, og man mener at en petroleumsutvikling ikke vil ha noe å si for energiprisene. Aktørene som benytter denne diskursen er demokrater. Metaforer som uttrykkes i denne diskursen er at USA er *addicted to oil*, og at å løse energiproblemet med ANWR kun er en *quick fix*, som ikke vil løse problemet på lang sikt.

Innenfor miljødiskursen blir det vektlagt at bevaring av ANWR er en egenverdi. ANWR blir presentert som et sjeldent område, med et unikt dyreliv, som man bør bevare til neste generasjon. Her blir også urfolkets tilknytning til området vektlagt. Energikrise og energipriser blir ikke vektlagt i denne diskursen. Miljødiskursen blir benyttet av demokratene. Metaforer som blir benyttet er at ANWR er et urørt område og beskrivelser som vektlegger ANWR som et nesten guddommelig sted.

Innenfor teknologidiskursen argumenteres det med at det er mulig å kombinere miljøvern og petroleumsutvikling. Det blir vektlagt at moderne teknologi begrenser miljøskadene i ANWR, og at en petroleumsutvikling er tilrådelig. Teknologidiskursen blir benyttet av republikanerne. Metaforer som uttrykkes peker på at teknologien er moderne.

5.2 Hovedfunn

I tillegg til å avdekke diskursene har jeg undersøkt hvordan diskursene har endret seg i perioden 1995-2012 og hvordan dette sammenfaller med konteksten i respektive periode.

Endret kontekst- uendret standpunkt

Det mest interessante funnet i min undersøkelse er sammenhengen mellom endringer i konteksten og argumentene i ANWR-debatten. Jeg har funnet ut at selv om konteksten har endret seg har representantene holdt på standpunktet sitt. Man kan si at argumentet virs slik at det tilpasses den nye konteksten.

I 1995 og på 2000-tallet sammenfaller debatten i Huset med konteksten. I 1995 er det en lav interesse for energipolitikk både fra administrasjonens, representantenes og offentlighetens side. Debatten i Huset vektlegger miljøargumenter, noe som sammenfaller med president Clintons vektlegging av miljøvern. På 2000-tallet har situasjonen endret seg. Energipolitikk og energiuavhengighet er et aktuelt tema blant administrasjonen, representantene og offentligheten. Energiuavhengighet benyttes som hovedargumenter for en petroleumsutvikling i ANWR.

I 2012 sammenfaller ikke konteksten med debatten i Huset. Skifergassrevolusjonen kan føre til at amerikansk energiuavhengighet blir en realitet. Dette burde gjøre det vanskeligere for republikanerne å argumentere for utvinning i ANWR. Likevel argumenterer republikanerne for en petroleumsutvikling i ANWR og de lykkes med å sette ANWR på agendaen igjen. Det er et veldig interessant funn at til tross for skifergassrevolusjonen blir petroleumsutvikling i ANWR fortsatt debattert av republikanerne i Huset.

Hvorfor er det slik at man tviholder på standpunktet sitt? Til og med når USA har funnet skifergass, endres ikke republikanernes standpunkt. En forklaring på dette kan være hvordan partiene vektlegger utvinning, er det et gode eller ikke? Det kan hende at utvinning blir

vurdert som en egen verdi. Hvis republikanerne ser på en utvinning som et gode i seg selv, vil nok ikke skifergassrevolusjonen være et godt nok argument mot en utvinning. Hvis demokratene ikke ser på utvinning som et gode vil det uansett være vanskelig å argumentere for en utvinning. Slike verdispørsmål kan være vanskelige å løse. I ANWR-saken har man hovedsakelig to sider som kjemper mot hverandre. Hvis begge sidene argumenterer ut ifra verdier, kan dette gjøre det vanskelig å oppnå konsensus også i fremtiden.

Oppgavens problemstilling var «*Hvordan har ANWR-debatten i Representantenes hus utviklet seg i perioden 1995-2012, og har debatten blitt påvirket av den politiske konteksten og det amerikanske olje- og gassmarkedet?*»

Etter å ha avdekket diskursene undersøkte jeg hvordan diskursene har endret seg, samtidig som jeg redegjorde for den politiske konteksten og situasjonen i det amerikanske olje- og gassmarkedene. Undersøkelsen viste at konteksten og debatten sammenfalt i 1995 og på 2000-tallet, mens debatten ikke sammenfaller med konteksten i 2012. Man kan derfor si at debatten har blitt påvirket av den politiske konteksten og det amerikanske olje- og gassmarkedet i 1995 og på 2000-tallet.

Er det slik at det har vært en tydelig kursendring i denne perioden eller er det gjenbruk av den samme debatten år etter år? I min analyse har jeg sett at debatten har gjennomgått endringer. Debatten inneholdt kun miljøargumenter i 1995, men på 2000-tallet inkluderes argumenter fra energiuavhengighetsdiskursen, alternativ løsning- diskursen og teknologidiskursen. Argumentene som blir benyttet i perioden er i stor grad de samme og man kan derfor si at debatten gjenbrukes år etter år.

Har energiuavhengigheten like stor plass i Husets debatt som tidligere forskning finner? Det er tydelig at energiuavhengighet har stor plass i Husets debatt som tidligere forskning har vist. Fra og med 2000-tallet har energiuavhengighetsdiskursen en dominerende posisjon i debatten.

Kan man si at nasjonal sikkerhet og energiuavhengighet «vinner» definisjonskampen i forhold til debatten om et høyt amerikansk forbruk? Argumenter om at man har et for høyt energiforbruk i USA kommer så vidt til uttrykk gjennom et par representanters innlegg. Som vi har sett er dette ikke en dominerende diskurs, men argumenter som støtter forbrukerens interesser finnes.

Hvordan blir miljøargumenter behandlet av representantene? Miljøargumenter blir i stor grad benyttet for å argumentere mot en petroleumsutvikling, og det er i størst grad demokratene som benytter denne diskursen. Miljøargumenter blir i størst grad knyttet til at ANWR er et urørt (pristine), særegent område med et dyreliv som er bevaringsverdig. Miljøargumentene vektlegger også urfolkets tilknytning til området, et argument som ikke kommer til uttrykk før på 2000-tallet.

Er det slik at demokratene argumenterer for verning av ANWR, mens republikanerne argumenterer for en petroleumsutvikling av ANWR? Jeg har sett på hvilke aktører som har benyttet de ulike diskursene. Det er tydelig forskjell på demokratene og republikanerne i debatten. Vi så at republikanerne bruker argumenter innenfor energiuavhengighetsdiskursen og teknologidiskursen. Demokratene benytter argumenter innenfor alternativ løsning-diskursen og miljødiskursen. Jeg har også pekt på at det finnes unntak både blant republikanerne og demokratene. Få demokrater argumenterer for en petroleumsutvikling, mens flere republikanere argumenterer for verning av ANWR. Jeg har også vist at i periodene der det republikanske partiet har flertallet i Huset, har ANWR blitt satt på dagsorden, og blitt debattert i Huset. Når demokratene hadde flertallet i Huset i 2006-2010 ble ANWR derimot ikke debattert i Huset. Mine funn støtter dermed tidligere forskning på dette området (McMonagle 2009, Holsbø Eriksen 2009, Standlea 2006).

Jeg har også pekt på andre forklaringer for hvorfor ANWR-saken fortsatt er aktuell. Representantenes interesse i egen stat er en forklaring. Det er store interesser for petroleumsutvikling i Alaska. Vi har sett at representanten i Huset, Don Young har argumentert for utvikling i hele perioden. Representanter fra Alaska har også hatt viktige lederposisjoner i komiteene som har ansvaret for temaer relatert til ANWR i løpet av perioden. Jeg har pekt på at Young i tillegg til å benytte energiuavhengighetsdiskursen og teknologidiskursen, har benyttet en regional diskurs. Representanter fra andre stater kan ha egeninteresse i å hindre eller favorisere en utvikling hvis dette kommer i konflikt med interesser i hjemstaten. Det er i tillegg en sterk lobbyvirksomhet av oljeindustrien for å fortsette petroleumsutvikling i Alaska.

ANWR-saken er meget komplisert og det har vært vanskelig å oppnå konsensus. Mine funn kan tyde på at ANWR-saken er langt fra en løsning. Hvis det er slik at republikanerne forfekter utvinning og demokratene forfekter miljøvern på grunn av verdier, vil de ikke klare å oppnå konsensus med det første. Det kan være interessant for fremtidige studier å undersøke

hvordan denne tendensen fortsetter og hvordan dette henger sammen på andre politikkområder.

Litteraturliste

- Alaska National Interest Lands Conservation Act (ANILCA), Public Law 96-487-Dec. 2, 1980. <http://alaska.fws.gov/asm/nilca/toc.html> [Lest: 13.09.12].
- American-Made Energy and Good Jobs Act. Debatt i Representantenes Hus 25. Mai 2006.
- ANWR.org (2013a) *Alaskan Natives Support Development* <http://www.anwr.org/people/natsuprt.html> [Lest: 22.04.13].
- ANWR.org (2013b) *Gwich 'n Indians* <http://www.anwr.org/features/players/gwichin.htm> [Lest: 22.04.13].
- ANWR.org (2013c) *Presidential Candidates views on ANWR – The Democrats* http://www.anwr.org/archives/presidential_candidates_views_on_anwr_a_the_democrats.php [Lest: 22.04.13].
- Bang, Guri (2010) 'Energy Security and Climate Change Concerns: Triggers for Energy Policy Change in the United States?' *Energy Policy*, 38(4): 1645-1653.
- Benton, Lisa M. og John Rennie Short (1999) *Environmental Discourses and Practice*. Oxford:Blackwell.
- Berdan, Kristin J. og Torem, Adam (1991) "President Bush's Cold Energy Policy: Pipe Dreams in the Arctic National Wildlife Refuge" *Environ: Environmental Law & Policy Journal*. 15:64.
- Bird, Kenneth J. (2000) "Potential oil and gas resources of the arctic National Wildlife Refuge in Alaska: 1002 area" *Polar Geography* 24(1) 13-34.
- Bolze, D.A. og M.B Lee (1989) "Offshore oil and gas development: Implications for wildlife in Alaska" *Marine Policy* 13 (3) 231-248.
- Bruun-Lie, Benedicte (2004) «Konsensus og Kontinuitet? Stortingets debatt om NATOs intervensjon i Kosovo våren 1999 i et diskursanalytisk perspektiv», Masteroppgave. Oslo: Institutt for statsvitenskap, Universitetet i Oslo.
- Bush, George W. og Al Gore (2000) *THE 2000 CAMPAIGN; Transcript of Debate Between Vice President Gore and Governor Bush* <http://www.nytimes.com/2000/10/04/us/2000-campaign-transcript-debate-between-vice-president-gore-governor-bush.html?pagewanted=6&src=pm> [Lest: 02.05.13].
- CNSnews.com (2011) *Interior Secretary Says White House Opposes Drilling in Arctic Because It Will Not Lead to Energy Independence* <http://cnsnews.com/news/article/interior-secretary-says-white-house-opposes-drilling-arctic-because-it-will-not-lead> [Lest: 22.04.13].
- Coastal Plain Resource Assessment and Legislative Environmental Impact Statement (LEIS) (1987) http://library.fws.gov/Pubs7/ANWR_coastal_LEIS.pdf. [Lest: 22.09.12].
- Conrad, Jon M. og Koji Kotani (2005) "When to drill? Trigger prices for the Arctic National Wildlife Refuge" *Resource and Energy Economics* 27: 273–286.

- Corn, M. Lynne, Michael Ratner og Kristina Alexander (2012) *Arctic National Wildlife Refuge (ANWR): a primer for the 112th Congress*. Congressional Research Service.
- Corn, M. Lynne og Elizabeth A. Roberts (2011) *Arctic National Wildlife Refuge (ANWR): Votes and Legislative Actions, 95th Congress through 111th Congress*. Congressional Research Service.
- Corn, M. Lynne og Bernard A. Gelb (2002) *Arctic National Wildlife Refuge: Legislative Issues*. Congressional Research Service.
- Corn, M. Lynne, Lawrence C. Kumins og Pamela Baldwin (1996) *The Arctic National Wildlife Refuge*. Congressional Research Service.
- Defense Appropriations Act of 2006. Debatt i Representantenes hus 18. Desember 2006.
- Docherty, Bonnie (2001) "Challenging Boundaries: The Arctic National Wildlife Refuge and International Law Protection" *New York University Environmental Law Journal* 10:70.
- Dryzek, John (1997) *The politics of the earth: environmental discourses*. Oxford:Oxford University Press.
- Energy Policy Act of 2003. Debatt i Representantens hus 10. og 11. April 2003.
- Energy Policy Act of 2005. Debatt i Representantenes hus 20. og 21. april 2005.
- Eriksen Holsbø, Gisle (2009) *From Jimmy Carter to George W. Bush: presidential policies and involvement in the debate over the Arctic National Wildlife Refuge, 1977-2009*. Masteroppgave. Oslo: Institutt for litteratur, områdestudier og europeiske språk. Universitetet i Oslo.
- Fackler, Paul L. (2007) "Discussion Comment on Conrad and Kotani" *Resource and Energy Economics* 29 :159–164.
- Farrar, Michael (2009) *A line in the snow. The battle for ANWR: the Arctic National Wildlife Refuge*. Bloomington: iUniverse.
- Granholt, Niklas (2011) *USA och Arktis. Ett amerikanskt dilemma i väntläge?* Rapport nr: FOI-R--3286—SE. FOI, Totalförsvarets Forskningsinstitut.
- Grant, Alan (1994) *The American Political Process*. Aldershot:University Press Cambridge.
- Guber, Deborah Lynn og Christopher J. Bosso (2007) "Framing ANWR: citizens, consumers, and the privileged positions of business", kap. 2 i Michael E. Kraft og Sheldon Kamieniecki (red.) *Business and Environmental Policy. Corporate Interests in the American Political System*. Cambridge. The MIT Press.
- Hahn, Robert og Peter Passell (2010) "The economics of allowing more U.S. oil drilling" *Energy Economics* 32 (2010) 638–650.

- Hansen, Ove Heitmann, Oluf Langhelle og Robert Anderson (2008) «Framework and Methodology» kap. 5 i Aslaug Mikkelsen og Oluf Langehelle (red.) *Arctic Oil and Gas. Sustainability at risk?* London: Routledge.
- Helm, Dieter (2011). 'Peak oil and energy policy – a critique'. *Oxford Review of Economic Policy*, 27(1): 68-91.
- Hunt, Elanor A. (2001) "Drilling for oil underneath the Arctic's Coastal Plain: Proposal for another Prudhoe Bay environmental disaster". *Environmental Law* 8:189.
- IEA (International Energy Agency) (2012a) *World Energy Outlook- Special Report on Unconventional Gas*, 12th November 2012, OECD/IEA.
- IEA (International Energy Agency) (2012b) *World Energy Outlook 2012 Executive Summary*, OECD/IEA.
- Johannessen, Guro Stenvoll (2008) *Perspectives on the defense of nature: environmental coalition building in Alaska*. Masteroppgave. Oslo: Institutt for litteratur, områdestudier og europeiske språk. Universitetet i Oslo.
- Joskow, Paul L. (2001) "U.S Energy Policy during the 1990s" Working Paper 8454, NBER Working Paper Series. <http://www.nber.org/papers/w8454> [Lest: 03.05.13].
- Jørgensen, Marianne Winther og Louise Phillips (1999) *Diskursanalyse som teori og metode*. Fredriksberg: Roskilde Universitetsforlag.
- Kotchen, Matthew J. og Nicholas E. Burger (2007) "Should we drill in the Arctic National Wildlife Refuge? An economic perspective" *Energy Policy* 35: 4720–4729.
- Kraft, Michael E. (1996) *Environmental Policy and Politics*. New York:Harper Collins.
- McCabe, Thomas R. (1994) "Assessing values of Arctic wildlife and habitat subject to potential petroleum development". *Landscape and urban planning*. 28(1):33-45.
- McMonagle, Robert J. (2009) *Caribou and Conoco. Rethinking environmental politics in Alaska's ANWR and beyond*. Plymouth:Lexington Books.
- Miller, Alan S. (1995) "Energy Policy from Nixon to Clinton: From grand provider to market facilitator". *Environmental Law* 25:715.
- Monaghan, Nicholas J. (2009) "Drill, Baby, Drill! The Arctic National Wildlife Refuge and America's Energy Reckoning" *Notre Dame Journal of Law, Ethics & Public Policy* 23:649.
- Neuman, Ivar B. (2001) *Mening, materialitet og makt. En innføring i diskursanalyse*. Bergen: Fagbokforlaget.
- Offerdal, Kristine (2010) *The politics of energy in the European High North: Norway and the "petroleum dialogue" with the USA and the EU*. Doktoravhandling. Oslo: Institutt for statsvitenskap, Universitetet i Oslo.
- The Office of the Clerk (2013) "Legislative FAQs" <http://clerk.house.gov/legislative/legfaq.aspx>. [Lest 07.01.13].

Pasquale, Kristofer (2001) "ANWR: The legislative quagmire surrounding stakeholder control and protection, and the practical consequence of allowing exploration" *Buffalo Environmental Law Journal* 9:245.

Pasquinelli, Sara N. (2003) "To Drill or Not to Drill: The Arctic National Wildlife Refuge v. the "Need" for U.S. Energy Independence" *Golden Gate University Law Review* 33:503.

Powell, Stephen G. (1990) "Arctic National Wildlife Refuge How much oil can we expect?" *Resources Policy* 16 (3) 225-238.

Protecting Investment in Oil Shale The Next Generation of Environmental, Energy And Resource Security Act", (PIONEERS Act), Debatt i Representantenes hus 15. Februar 2012.

Public Land Order 2214, (1960) http://library.fws.gov/Pubs7/ANWR_plo.pdf [Lest:22.09.12].

Rogers, Howard (2011) "Shale Gas- the unfolding story" *Oxford Review of Economic Policy*, 27(2) 117-153.

Ryan, Terre (2010) "Creation Stories: Myth Oil and the Arctic National Wildlife Refuge" *Journal of Ecocriticism* 2(1)81-86.

Schlosser, Kolson L. (2006) "U.S National Security Discourse and the Political Construction of the Arctic National Wildlife Refuge". *Society & Natural Resources: An international Journal*, 19(1) 3-18.

Securing Americas Future Energy Act of 2001 (SAFE Act) Debatt i Representantenes Hus 1. August 2001.

Seven-Year Balanced Budget Reconciliation Act of 1995" Debatt i Representantenes Hus 17. November 1995.

Sovacool, Benjamin K. (2005) "Environmental Damage, Abandoned Treaties, and Fossil-Fuel Dependence: The Coming Costs of Oil-and-Gas Exploration in the "1002 Area" of the Arctic National Wildlife Refuge" *Environment, Development and Sustainability* 9 (2) 187-201.

Standlee, David M. (2006) *Oil, Globalization, and the War for the Arctic Refuge*. Albany:State University of New York Press.

Stanke, Samuel (2002) "Like wilderness, but need oil? Securing America's future energy act puts little between accidentprone oil companies and the Arctic National Wildlife Refuge" *Environmental Law* 32:905.

The U.S Senate (2013) "Glossary-filibuster" http://www.senate.gov/reference/glossary_term/filibuster.htm [Lest:29.04.13].

Wang, Grace (1993) "The Arctic National Wildlife Refuge: Wildlife preserve or oil reserve?" *Environs: Environmental Law & Policy Journal* 16:51.

The White House (1995) "Seven-year balanced budget reconciliation act of 1995-Veto message from the president of the United States (H.DOC.NO.104-141)".

The White House (2001) “National Energy Policy Report. Reliable, Affordable, and Environmentally Sound Energy for America’s Future” 16. Mai 2001.

The White House (2012) “Statement of Administration Policy-H.R. 7 – American Energy and Infrastructure Jobs Act of 2012”. 14. Februar 2012.

The White House (2013) “The Legislative Branch” <http://www.whitehouse.gov/our-government/legislative-branch>[Lest: 07.01.13].

Yang, Zili (2008) “How Does ANWR Exploration Affect OPEC Behavior?-A Simulation Study of an Open-loop Cournot-Nash Game”*Energy Economics* 30: 321–332.